

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- Kommissionens förordning (EG) nr 1612/97 av den 11 augusti 1997 om leverans av vegetabilisk olja som livsmedelsbistånd 1
- ★ **Kommissionens beslut nr 1613/97/EKSG av den 8 augusti 1997 om ändring av bilaga V till beslut nr 3/96/EKSG om förvaltning av vissa importbegränsningar av vissa stålprodukter från Ryssland och Ukraina..... 4**
- Kommissionens förordning (EG) nr 1614/97 av den 11 augusti 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 6
- Kommissionens förordning (EG) nr 1615/97 av den 11 augusti 1997 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter 8
- ★ **Kommissionens direktiv 97/48/EG av den 29 juli 1997 om en andra ändring av rådets direktiv 82/711/EEG om fastställelse av de grundregler som behövs för undersökning av migration av beståndsdelar i material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel ⁽¹⁾..... 10**

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Rådet

97/541/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 21 maj 1997 om ingående av avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater och samarbete om ömsesidigt bistånd i tullfrågor 16**

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor	17
Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor	25
Kommissionen	
97/542/EG:	
* Kommissionens beslut av den 18 december 1996 om befrielse från skatt för biobränslen i Frankrike ⁽¹⁾	26
97/543/EKSG:	
* Kommissionens beslut av den 7 juli 1997 om ingående av ett avtal i form av skriftväxling mellan Europeiska kol- och stål gemenskapen och Ryska federationen om förlängning av avtalet mellan Europeiska kol- och stål gemenskapen och Ryska federationen om handel med vissa stålprodukter för perioden 1 juli-30 september 1997	36
Avtal i form av skriftväxling mellan Europeiska kol- och stål gemenskapen och Ryska federationen om förlängning av avtalet mellan Europeiska kol- och stål gemenskapen och Ryska federationen om handel med vissa stålprodukter för perioden 1 juli-30 september 1997	37

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1612/97
av den 11 augusti 1997
om leverans av vegetabilisk olja som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen (¹), särskilt artikel 24.1 b i denna, och

med beaktande av följande:

I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organisationer som är berättigade att ta emot livsmedelsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.

Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare vegetabilisk olja.

Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 2200/87 av den 8 juli 1987 om fastställande av allmänna bestämmelser för framskaffande inom gemenskapen av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen (²), ändrad genom förordning (EEG) nr 790/91 (³).

Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor samt det förfarande som skall följas för att bestämma de därav följande kostnaderna.

För att säkerställa att leveranserna genomförs bör anbudsgivare ha möjlighet att framskaffa antingen rapsolja eller solrosolja. Kontrakt för leverans av varje parti skall tilldelas den anbudsgivare som lämnar det lägsta anbudet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vegetabilisk olja skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EEG) nr 2200/87 och enligt de villkor som anges i bilagan. Leveranskontrakt skall tilldelas genom anbudsförfarande.

Leveransen skall gälla framskaffning av vegetabilisk olja som är producerad inom gemenskapen. Transporten kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.

Anbud för de partier som anges i bilagan skall omfatta antingen rapsolja eller solrosolja. Anbud som inte innehåller uppgift om vilken typ olja som avses skall avvisas.

Den anbudsgivare vars anbud antas skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Emma BONINO

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 204, 25.7.1987, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 81, 28.3.1991, s. 108.

BILAGA

PARTI A

1. **Aktion nr** ⁽¹⁾: 389/96
2. **Program**: 1996
3. **Mottagare** ⁽²⁾: WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tel: (39-6) 52 28 29 88; telefax: 52 28 28 44/3; telex: 626675 WFP I)
4. **Mottagarens representant**: WFP Yemen, Attn. Country Director, Khorashi Building, Siteen Street, Sana'a
5. **Bestämmelseort eller -land**: Yemen
6. **Produkt som skall framskaffas**: Vegetabilisk olja: Raffinerad rapsolja eller raffinerad solrosolja
7. **Varornas egenskaper och kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾: Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.1 a eller b)
8. **Total kvantitet (ton netto)**: 1 750
9. **Antal partier**: 1
10. **Förpackning och märkning** ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾: Se EGT nr C 267, 13.9.1996, s. 1 (10.4 A, B + C.2) Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.3)
Märkning på följande språk: engelska
Ytterligare upplysningar: "Expiry date ..."
11. **Framskaffningsmetod**: Framskaffning av raffinerad vegetabilisk olja som är producerad inom gemenskapen. Framskaffning kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.
12. **Leveransstadium**: Fritt lossningshamnen — lossat
13. **Utskeppningshamn**: —
14. **Lossningshamn angiven av mottagaren**: —
15. **Lossningshamn**: Hodeidah
16. **Lagrets adress och eventuell lossningshamn**: —
17. **Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen om kontraktet avser leverans till utskeppningshamnen**: 22.9 – 5.10.1997
18. **Sista dag för leverans**: 26.10.1997
19. **Förfarande för bestämmande av leveranskostnaderna**: Anbudsinfordran
20. **Sista dag för inlämnande av anbud**: 26.8.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
21. **Vid en eventuell andra anbudsinfordran**:
 - a) Sista dag för inlämnande av anbud: 9.9.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
 - b) Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen om kontraktet avser leverans till utskeppningshamnen: 6 – 19.10.1997
 - c) Sista dag för leverans: 9.11.1997
22. **Anbudssäkerhetens storlek**: 15 ecu/ton
23. **Leveranssäkerhetens storlek**: 10 % av anbudsbeloppet i ecu
24. **Adress för inlämnade av anbud och anbudssäkerheter** ⁽¹⁾:
Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel
telex: 25670 AGREC B; fax: + 32 2 296 70 03/296 70 04 (enbart)
25. **Exportbidrag som betalas ut på begäran av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt** ⁽⁴⁾: —

Noter:

- (¹) Aktionens nummer skall anges i all korrespondens.
 - (²) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
 - (³) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgifter om halterna cesium-134 och -137 samt halten jod-131.
 - (⁴) Artikel 7.3 punkt g i förordning (EEG) nr 2200/87 är inte tillämplig.
 - (⁵) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen: sundhetscertifikat.
 - (⁶) Trots punkt IIIA.3 c i EGT nr C 114 skall påskriften lyda: "Europeiska gemenskapen".
 - (⁷) Anbud som inte innehåller uppgift om vilken typ av olja som avses skall avvisas.
 - (⁸) Containrarna skall kunna disponeras utan avgift i minst 15 dagar.
-

KOMMISSIONENS BESLUT nr 1613/97/EKSG

av den 8 augusti 1997

om ändring av bilaga V till beslut nr 3/96/EKSG om förvaltning av vissa importbegränsningar av vissa stålprodukter från Ryssland och Ukraina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen,

med beaktande av kommissionens beslut nr 3/96/EKSG av den 21 november 1995 om förvaltning av vissa importbegränsningar av vissa stålprodukter från Ryssland och Ukraina⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut nr 350/97/EKSG⁽²⁾, särskilt artikel 8 jämförd med artikel 7 i detta, och

med beaktande av följande:

Avtalet om handel med vissa stålprodukter mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Ryssland⁽³⁾ har ändrats genom ett avtal i form av skriftväxling om förlängning av avtalet under perioden från och med den 1 juli till och med den 30 september 97⁽⁴⁾.

Det är nödvändigt att ändra bilaga V till beslut nr 3/96/EKSG för att ta hänsyn till den nämnda skriftväxlingen.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättas genom artikel 7 i beslut nr 3/96/EKSG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga V till beslut nr 3/96/EKSG skall ersättas med texten i tillägg 1 till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 juli 1997.

Detta beslut är till alla delar bindande och direkt tillämpligt i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 8 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 5, 8.1.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 59, 28.2.1997, s. 2.

⁽³⁾ EGT nr L 5, 8.1.1996, s. 25.

⁽⁴⁾ Se sida 37 i denna tidning.

Tillägg 1

"BILAGA V

KVANTITATIVA BEGRÄNSNINGAR

(i ton)

De KN-nummer som svarar mot dessa produktkategorier offentliggjordes i EGT nr L 76 av den 26 mars 1996, s. 41.

RYSSLAND

(i ton)

Produkter	1 januari – 30 september 1997
SA. Valsade platta produkter	
SA1. Rullar	155 823
SA1.a. Varmvalsade rullar för omvalsning ⁽¹⁾	358 333
SA2. Grovplåt	24 936
SA3. Andra valsade platta produkter	21 413
SB. Långa produkter	
SB1. Balkar	9 985
SB2. Valstråd	21 585
SB3. Andra långa produkter	77 792

(¹) För Ryssland utgör KN-nummer 7208 37 10, 7208 38 10 och 7208 39 10 en separat underkategori inom SA1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1614/97

av den 11 augusti 1997

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 augusti 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Emma BONINO

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 augusti 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (1)	Schablonvärde vid import
0709 90 79	052	78,8
	999	78,8
0805 30 30	388	62,8
	524	63,0
	528	53,2
	999	59,7
	0806 10 40	052
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	400	224,2
	512	89,4
	600	131,1
	624	159,3
	999	146,0
	388	74,2
	400	61,5
	508	60,3
	512	31,7
	524	83,3
0808 20 57	528	48,3
	804	81,3
	999	62,9
0809 30 41, 0809 30 49	388	47,5
	512	9,5
	528	39,2
0809 40 30	999	32,1
	052	74,1
	999	74,1
	064	73,3
	066	70,4
	999	71,9

(1) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1615/97

av den 11 augusti 1997

om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1143/97⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG)

nr 1222/97⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1601/97⁽⁶⁾.

I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 augusti 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 1997.

På kommissionens vägnar

Emma BONINO

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT nr L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT nr L 165, 24.6.1997, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT nr L 173, 1.7.1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT nr L 216, 8.8.1997, s. 69.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 augusti 1997 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(ecu)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	26,25	3,41
1701 11 90 ⁽¹⁾	26,25	8,41
1701 12 10 ⁽¹⁾	26,25	3,28
1701 12 90 ⁽¹⁾	26,25	7,98
1701 91 00 ⁽²⁾	30,03	10,22
1701 99 10 ⁽²⁾	30,03	5,70
1701 99 90 ⁽²⁾	30,03	5,70
1702 90 99 ⁽³⁾	0,30	0,35

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT nr L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 97/48/EG

av den 29 juli 1997

om en andra ändring av rådets direktiv 82/711/EEG om fastställelse av de grundregler som behövs för undersökning av migration av beståndsdelar i material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 89/109/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 3 i detta, och

med beaktande av följande:

I rådets direktiv 82/711/EEG av en 18 oktober 1982 om fastställelse av de grundregler som behövs för undersökning av migration av beståndsdelar i material och produkter av plast avsedda att komma i kontakt med livsmedel⁽²⁾, ändrat genom direktiv 93/8/EEG⁽³⁾ fastställs inte vilka migrationsundersökningar som skall utföras om fetthaltiga livsmedelssimulatorer inte är tillämpliga.

Den undersökning i vilken fetthaltiga livsmedelssimulatorer används är tidskrävande och svår att utföra och därför bör alternativa undersökningar tillåtas under vissa bestämda förhållanden.

Det är inte klart hurvida direktiv 82/711/EEG tillåter användning av material och produkter av plast som inte är avsedda att komma i kontakt med alla typer av livsmedel men som är avsedda att komma i kontakt med mer än ett enda livsmedel eller mer än en särskild grupp av livsmedel. En sådan användning kan tillåtas utan risk för hälsoproblem förutsatt att konsumenten eller återförsäljaren informeras genom en lämplig angivelse av den typ eller de typer av livsmedel som får respektive inte får komma i kontakt med materialet eller produkten.

Om ett alltför stort antal livsmedel som kunde komma i kontakt med vissa material och produkter av plast anges kan detta vara svårförståeligt och därför bör dessa material och produkter undersökas med alla de livsmedelssimula-

torer eller testmedia som avses i detta direktiv för att skydda konsumenterna.

Åtgärderna enligt detta direktiv är förenliga med Ständiga livsmedelskommitténs yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till direktiv 82/711/EEG skall ersättas med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv från och med den 1 juli 1998. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 juli 1997.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 40, 11.2.1989, s. 38.

⁽²⁾ EGT nr L 297, 23.10.1982, s. 26.

⁽³⁾ EGT nr L 90, 14.4.1993, s. 22.

BILAGA

"BILAGA

GRUNDREGLER FÖR UNDERSÖKNING AV TOTAL OCH SPECIFIK MIGRATION

1. 'Migrationsundersökningar' för att bestämma specifik och total migration skall utföras med de 'livsmedelssimulatorer' som anges i kapitel I i denna bilaga och under de 'undersökningsbetingelser' som beskrivs i kapitel II i denna bilaga.
2. 'Ersättningsundersökningar' där 'testmediet' används under de 'ersättningsbetingelser' som anges i kapitel III skall utföras om migrationsundersökning med fetthaltiga livsmedelssimulatorer (se kapitel I) inte är lämplig av tekniska skäl som kan hänföras till analysmetoden.
3. De 'alternativa undersökningarna' som anges i kapitel IV får användas i stället för migrationsundersökningar med fetthaltiga livsmedelssimulatorer under förutsättning att villkoren i kapitel IV uppfylls.
4. I samtliga tre ovanstående fall är det tillåtet
 - a) att minska antalet undersökningar som skall utföras till det som i det granskade fallet, av vetenskaplig erfarenhet, anses vara det mest krävande,
 - b) att utelämna de migrations- eller ersättningsundersökningar eller de alternativa undersökningar där det finns säkra bevis för att migrationsgränserna inte kan överskridas under några förutsebara förhållanden vid användande av materialet eller produkten.

KAPITEL I

Livsmedelssimulatorer

1. Inledning

Eftersom det inte alltid är möjligt att använda livsmedel för att undersöka material som kommer i kontakt med livsmedel används livsmedelssimulatorer. Dessa är klassificerade, beroende på sina egenskaper, som motsvarande en eller flera livsmedelstyper. Livsmedelstyperna och de livsmedelssimulatorer som skall användas finns angivna i tabell 1. I praktiken är olika blandningar av livsmedelstyper möjliga, t.ex. fetthaltiga och vattenhaltiga livsmedel. I tabell 2 anges dessa livsmedelstyper tillsammans med vilken eller vilka livsmedelssimulatorer som skall användas när migrationsundersökningar utförs.

Tabell 1

Livsmedelstyper och livsmedelssimulatorer

Livsmedelstyp	Konventionell klassificering	Livsmedelssimulator	Förkortning
Vattenhaltiga livsmedel (dvs. vattenhaltiga livsmedel med pH-värde > 4,5)	Livsmedel för vilka endast undersökning med simulator A är föreskriven, enligt rådets direktiv 85/572/EEG (1)	Destillerat vatten eller vatten av likvärdig kvalitet	Simulator A
Sura livsmedel (dvs. vattenhaltiga livsmedel med pH-värde ≤ 4,5)	Livsmedel för vilka endast undersökning med simulator B är föreskriven, enligt direktiv 85/572/EEG	3 % ättiksyra (vikt/volym)	Simulator B
Alkoholhaltiga livsmedel	Livsmedel för vilka endast undersökning med simulator C är föreskriven, enligt direktiv 85/572/EEG	10 % etanol (voly/voly). Denna koncentration skall anpassas efter alkoholhalten i livsmedlet om den överstiger 10 % (voly/voly)	Simulantor C
Fetthaltiga livsmedel	Livsmedel för vilka endast undersökning med simulator D är föreskriven, enligt direktiv 85/572/EEG	Renad olivolja eller andra fetthaltiga livsmedelssimulatorer	Simulator D
Torra livsmedel		Ingen	Ingen

(1) EGT nr L 372, 31.12.1985, s. 14.

2. Val av livsmedelssimulatorer

2.1 *Material och produkter avsedda för kontakt med alla typer av livsmedel*

Migrationsundersökningarna skall utföras med nedan angivna livsmedelssimulatorer, vilka anses mest krävande, vid de undersökningsbetingelser som anges i kapitel II, med ett nytt prov på materialet eller produkten av plast för varje simulator:

- 3 % ättiksyra (vikt/volym) i vattenlösning,
- 10 % etanol (volym/volym) i vattenlösning,
- renad olivolja ('referenssimulator D').

Denna referenssimulator D kan dock ersättas med en syntetisk blandning av triglycerider eller solrosolja eller majsolja med standardiserade specifikationer ('Övriga fetthaltiga livsmedelssimulatorer', med beteckningen 'simulatorer D'). Om migrationsgränserna överskrider när någon av dessa övriga fetthaltiga livsmedelssimulatorer används, skall en bekräftelse av resultatet göras med olivolja, om det är tekniskt möjligt, för att fastställa att kraven inte uppfylls. Om denna bekräftelse inte är tekniskt möjlig och materialet eller produkten överskrider migrationsgränserna anses materialet/produkten inte uppfylla kraven i direktiv 90/128/EEG.

2.2 *Material och produkter avsedda för kontakt med specifika livsmedelstyper*

Detta gäller endast

- a) när materialet eller produkten redan är i beröring med ett känt livsmedel,
- b) när materialet eller produkten, enligt bestämmelserna i artikel 6 i direktiv 89/109/EEG, har en särskild angivelse som visar vilka livsmedelstyper i tabell 1 de kan eller inte kan användas i kontakt med, till exempel 'endast för vattenhaltiga livsmedel',
- c) när materialet eller produkterna, enligt bestämmelserna i artikel 6 i direktiv 89/109/EEG, har en särskild angivelse som visar vilka livsmedel eller grupper av livsmedel som nämns i direktiv 85/572/EEG de kan eller inte kan användas i kontakt med. Angivelsen skall
 - i) för handelsleden före detaljhandelsledet uttryckas med det 'referensnummer' eller den 'beskrivning av livsmedel' som avses i tabellen i direktiv 85/572/EEG,
 - ii) för detaljhandelsledet uttryckas genom en angivelse som avser endast några livsmedel eller livsmedelsgrupper, helst med exempel som är lättförståeliga.

I dessa fall skall undersökningarna utföras med de livsmedelssimulatorer som anges som exempel i tabell 2 för fallen i punkt b och med de livsmedelssimulatorer som nämns i direktiv 85/572/EEG för fallen i punkt a och c. Om livsmedlet eller grupperna av livsmedel inte finns med i listan i direktiv 85/572/EEG, skall den livsmedelssimulator i tabell 2 väljas som bäst motsvarar de livsmedel eller grupper av livsmedel som granskas.

Om materialet eller produkten är avsedd att komma i kontakt med fler än ett livsmedel eller grupper av livsmedel som har olika reduktionsfaktorer, skall för varje livsmedel angiven reduktionsfaktor tillämpas på provresultat. Om ett eller flera resultat efter en sådan beräkning överskrider gränserna, är materialet inte lämpligt för det livsmedlet eller den gruppen av livsmedel.

Undersökningarna skall utföras enligt de undersökningsbetingelser som anges i kapitel II och med ett nytt prov på materialet eller produkten för varje simulator.

Tabell 2

Livsmedelssimulatorer som skall väljas för att undersöka material som kommer i kontakt med livsmedel i speciella fall

Livsmedel	Simulator
endast vattenhaltiga livsmedel	Simulator A
endast sura livsmedel	Simulator B
endast alkoholhaltiga livsmedel	Simulator C
endast fetthaltiga livsmedel	Simulator D
alla vattenhaltiga och sura livsmedel	Simulator B
alla alkohol- och vattenhaltiga livsmedel	Simulator C

Livsmedel	Simulator
alla alkoholhaltiga och sura livsmedel	Simulatorer C och B
alla fett- och vattenhaltiga livsmedel	Simulatorer D och A
alla fetthaltiga och sura livsmedel	Simulatorer D och B
alla fett-, alkohol- och vattenhaltiga livsmedel	Simulatorer D och C
alle fetthaltiga, alkoholhaltiga och sura livsmedel	Simulatorer D, C och B

KAPITEL II

Undersökningsbetingelser (tider och temperaturer)

1. Migrationsundersökningarna skall utföras genom att man i tabell 3, beroende på vad som skall undersökas, väljer de tider och temperaturer som motsvarar de värsta tänkbara kontaktförhållandena för de material eller produkter av plast som undersöks samt angiven information om högsta temperatur för användning. Om ett material eller en produkt av plast är avsedd att komma i kontakt med livsmedel under sådana förhållanden som omfattas av två eller flera kombinationer av tid och temperatur i tabellen, skall migrationen bestämmas genom att materialet eller produkten i följd utsätts för alla tillämpliga värsta tänkbara undersökningsbetingelser med samma delprov livsmedelssimulator.
2. **Kontaktförhållanden som allmänt anses som de mest krävande**
För tillämpning av den allmänna regeln om att migrationsbestämningen skall begränsas till de undersökningsbetingelser som, i det fall skall undersökas, erfarenhetsmässigt kan anses som de mest krävande, ges i det följande några exempel på kontaktförhållanden.
 - 2.1 *Material eller produkter av plast avsedda att komma i kontakt med livsmedel under alla tänkbara tids- och temperaturförhållanden*
Om det saknas märkning eller anvisning om den kontakttemperatur och -tid som kan förekomma vid praktisk användning skall, beroende på livsmedelstyp, simulatorerna A och/eller B och/eller C användas i fyra timmar vid 100 °C eller i det fall skall återloppskokning och/eller simulator D endast i två timmar vid 175 °C. Dessa tids- och temperaturbetingelser anses traditionellt vara de mest krävande.
 - 2.2 *Material eller produkter av plast avsedda att komma i kontakt med livsmedel vid rumstemperatur eller lägre under en ospecificerad tidsperiod*
Om märkningen på produkterna eller materialen anger att de skall användas vid rumstemperatur eller lägre eller om produkterna eller materialen till sin natur är uppenbart avsedda för användning vid rumstemperatur eller lägre, skall analysen utföras vid 40 °C i 10 dagar. Dessa tids- och temperaturbetingelser anses traditionellt vara de mest krävande.
3. **Flyktiga ämnen**
Vid undersökning av specifik migration av flyktiga ämnen skall undersökningarna med simulatorer utföras så att hänsyn tas till att det kan förekomma förlust av flyktiga ämnen under de värsta tänkbara användningsförhållandena.
4. **Speciella fall**
 - 4.1 För material eller produkter avsedda för användning i mikrovågsugn kan migrationsanalysen antingen genomföras i vanlig ugn eller i mikrovågsugn om lämpliga tider och temperaturer väljs från tabell 3.
 - 4.2 Om det visar sig att undersökningarna utförda under de kontaktbetingelser som anges i tabell 3 ger fysikaliska eller andra förändringar på det prov som undersöks, som inte uppstår under de värsta tänkbara användningsförhållandena för materialet eller produkten som undersöks, skall migrationsundersökningar utföras under de värsta tänkbara användningsförhållanden som inte ger upphov till nämnda fysikaliska eller andra förändringar.
 - 4.3 Trots undersökningsbetingelserna i tabell 3 och i punkt 2 skall materialet eller produkten av plast som vid praktiskt bruk får användas kortare perioder än 15 minuter vid temperaturer mellan 70 och 100 °C (t.ex. så kallad 'hot fill'), och detta anges genom lämplig märkning eller anvisning, endast undersökas i 2 timmar vid 70 °C. Om materialet eller produkten däremot är avsedd även för lagring vid rumstemperatur, skall ovanstående undersökningsbetingelse ersättas med 10 dagar 40 °C, vilket traditionellt anses vara det mest krävande.

- 4.4. I de fall där de konventionella betingelserna för migrationsundersökning inte täcks av kontaktförhållandena i tabell 3 (t.ex. kontakttemperaturer som överstiger 175 °C eller kontakttider som understiger fem minuter), kan andra kontaktförhållanden användas som är lämpligare för det fall som skall undersökas, under förutsättning att de valda betingelserna motsvarar de värsta tänkbara kontaktförhållandena för de material eller produkter av plast som undersöks.

Tabell 3

Konventionella betingelser för migrationsundersökningar med livsmedelssimulatorer

Kontaktförhållanden för värsta tänkbara användning	Undersökningsbetingelser
Kontakttid	Testtid
$t \leq 5$ min	Se villkoren i punkt 4.4.
$5 \text{ min} < t \leq 0,5$ timme	0,5 timme
$0,5$ timme $< t \leq 1$ timme	1 timme
$1,0$ timme $< t \leq 2$ timmar	2 timmar
2 timmar $< t \leq 4$ timmar	4 timmar
4 timmar $< t \leq 24$ timmar	24 timmar
$t > 24$ timmar	10 dagar
Kontakttemperatur	Testtemperatur
$T \leq 5$ °C	5 °C
5 °C $< T \leq 20$ °C	20 °C
20 °C $< T \leq 40$ °C	40 °C
40 °C $< T \leq 70$ °C	70 °C
70 °C $< T \leq 100$ °C	100 °C eller återloppskokning
100 °C $< T \leq 121$ °C	121 °C (*)
121 °C $< T \leq 130$ °C	130 °C (*)
130 °C $< T \leq 150$ °C	150 °C (*)
$T > 150$ °C	175 °C (*)

(*) Denna temperatur skall endast användas för simulator D. För simulatorerna A, B eller C kan undersökningen bytas ut mot en undersökning vid 100 °C eller vid återloppskokning under en tidsperiod om minst fyra gånger den tid som valts i enlighet med de allmänna reglerna i stycke 1.

KAPITEL III

Ersättningsundersökning för fetthaltiga livsmedel för total och specifik migration

- Om det inte är möjligt att använda fetthaltiga livsmedelssimulatorer på grund av tekniska skäl i samband med analysmetoden, skall istället alla testmedier enligt tabell 4 användas under de undersökningsbetingelser som motsvarar undersökningsbetingelse för simulator D.

I den tabellen finns några exempel på de viktigaste konventionella undersökningsbetingelserna för migration och deras motsvarande konventionella betingelser för ersättningsundersökningar. För de undersökningsbetingelser som inte finns i tabell 4, skall hänsyn tas till dessa exempel tillsammans med erfarenheter i fråga om den typ av polymer som undersöks.

Använd ett nytt materialprov för varje undersökning. Tillämpa för varje testmedium samma regler som beskrivs i kapitel I och II för simulator D. Använd, där det är lämpligt, de reduktionsfaktorer som fastställts i direktiv 85/572/EEG. Välj det högsta värde som erhållits vid undersökningarna med alla testmedier för att kontrollera överensstämmelsen med migrationsgränserna.

Om det visar sig att dessa undersökningar ger fysikaliska eller andra förändringar på materialprovet som inte uppstår under de värsta tänkbara användningsförhållandena för materialet eller produkten som undersöks, skall man bortse från resultatet för det här testmediet och det högsta av de återstående värdena skall väljas.

- Trots det som sägs i punkt 1 är det möjligt att utelämna en eller två av ersättningsundersökningarna i tabell 4, om de undersökningarna enligt vetenskaplig erfarenhet allmänt inte anses vara lämpliga för det aktuella exemplet.

Tabell 4

Konventionella betingelser för ersättningsundersökningar

Undersökningsbetingelser med simulator D	Undersökningsbetingelser med isooktan	Undersökningsbetingelser med 95-procentig etanol	Undersökningsbetingelser med MPPO (*)
10 dagar - 5 °C	0,5 dag - 5 °C	10 dagar - 5 °C	—
10 dagar - 20 °C	1 dag - 20 °C	10 dagar - 20 °C	—
10 dagar - 40 °C	2 dagar - 20 °C	10 dagar - 40 °C	—
2 tim - 70 °C	0,5 tim - 40 °C	2,0 tim - 60 °C	—
0,5 tim - 100 °C	0,5 tim - 60 °C (**)	2,5 tim - 60 °C	0,5 tim - 100 °C
1 tim - 100 °C	1,0 tim - 60 °C (**)	3,0 tim - 60 °C (**)	1 tim - 100 °C
2 tim - 100 °C	1,5 tim - 60 °C (**)	3,5 tim - 60 °C (**)	2 tim - 100 °C
0,5 tim - 121 °C	1,5 tim - 60 °C (**)	3,5 tim - 60 °C (**)	0,5 tim - 121 °C
1 tim - 121 °C	2 tim - 60 °C (**)	4,0 tim - 60 °C (**)	1 tim - 121 °C
2 tim - 121 °C	2,5 tim - 60 °C (**)	4,5 tim - 60 °C (**)	2 tim - 121 °C
0,5 tim - 130 °C	2,0 tim vid 60 °C (**)	4,0 tim - 60 °C (**)	0,5 tim - 130 °C
1 tim - 130 °C	2,5 tim vid 60 °C (**)	4,5 tim - 60 °C (**)	1 tim - 130 °C
2 tim - 150 °C	3,0 tim vid 60 °C (**)	5,0 tim - 60 °C (**)	2 tim - 150 °C
2 tim - 175 °C	4,0 tim vid 60 °C (**)	6,0 tim - 60 °C (**)	2 tim - 175 °C

(*) MPPO = Modifierad polifenilen oxid.

(**) Flyktiga testmedia används upp till en maximumtemperatur på 60 °C. En förutsättning för att använda ersättningsundersökningar är att materialet eller produkten klarar de undersökningsbetingelser som annars skulle användas för simulator D. Sänk ned ett prov i olivolja under motsvarande betingelser. Om fysikaliska förändringar sker, t.ex. att provet smälter eller ändrar form, är materialet olämpligt att använda vid den temperaturen. Fortsätt med ersättningsundersökningarna med nya prover om ingen fysikalisk förändring sker.

KAPITEL IV

Alternativa undersökningar för fetthaltiga livsmedel för total och specifik migration

- Det är tillåtet att använda resultatet av de alternativa undersökningarna enligt specifikationerna i detta kapitel under förutsättning att följande två villkor uppfylls:
 - De resultat som erhålls vid 'en jämförande undersökning' visar att värdet är lika med eller högre än resultatet av undersökningen med simulator D.
 - Migrationen i alternativa undersökningar inte överskrider migrationsgränserna efter tillämpning av de reduktionsfaktorer som fastställts i direktiv 85/572/EEG.

Om något av dessa två villkor inte uppfylls måste migrationsundersökningarna utföras.
- Trots villkoren som nämns i punkt 1 a, kan den jämförande undersökningen utelämnas om det finns andra säkra bevis baserade på vetenskapliga experiment som visar att de värden som erhålls vid den alternativa undersökningen är lika med eller högre än dem som erhållits vid migrationsundersökningen.
- Alternativa undersökningar**
 - Alternativa undersökningar med flyktiga media*

I de här undersökningarna används flyktiga media som isooktan, 95-procentig etanol eller andra flyktiga lösningsmedel eller blandningar av lösningsmedel. Undersökningarna skall genomföras under sådana undersökningsbetingelser att villkoret enligt 1 a uppfylls.
 - 'Extraktionsundersökningar'*

Andra undersökningar, där media med mycket stor extraktionskraft används under mycket krävande undersökningsbetingelser, kan användas om det, baserat på vetenskapliga experiment, allmänt anses att resultaten från dessa analyser ('extraktionsundersökningar') är lika med eller högre än dem som erhållits vid undersökningen med simulator D."

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 21 maj 1997

om ingående av avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater och samarbete om ömsesidigt bistånd i tullfrågor

(97/541/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 jämförd med artikel 228.2 första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Den 5 april 1993 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar på gemenskapens vägnar om avtal om samarbete i tullfrågor med vissa av gemenskapens viktigaste handelspartners.

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

Avtalstexten är bifogad detta beslut.

Artikel 2

Kommissionen, biträdd av företrädare för medlemsstaterna, skall företräda gemenskapen i den gemensamma kommittén för tullsamarbete som inrättas genom artikel 22 i avtalet.

Artikel 3

Rådets ordförande befullmäktigas härmed att utse de personer som skall vara bemyndigade att underteckna detta avtal på gemenskapens vägnar.

Artikel 4

Rådets ordförande skall på gemenskapens vägnar göra den anmälan som avses i artikel 23 i avtalet.

Artikel 5

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 21 maj 1997.

På rådets vägnar

M. PATIJN

Ordförande

AVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor

EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH AMERIKAS FÖRENTA STATER, nedan kallade "de avtalsslutande parterna",

SOM BEAKTAR Europeiska unionens och Förenta staternas gemensamma handlingsplan som undertecknades i Madrid den 3 december 1995,

SOM BEAKTAR betydelsen av handelsförbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater och som önskar bidra till att dessa förbindelser utvecklas på ett harmoniskt sätt till fördel för båda de avtalsslutande parterna,

SOM ANSER att parterna måste åta sig att utveckla ett så vittomfattande tullsamarbete som möjligt för att detta mål skall kunna uppnås,

SOM FINNER att handlingar som strider mot tullagstiftningen inverkar menligt på båda de avtalsslutande parternas ekonomiska, skattemässiga och handelsmässiga intressen och som inser vikten av att säkerställa att tullar och andra skatter fastställas på ett riktigt sätt,

SOM ÄR ÖVERTYGDADE OM att samarbete mellan parternas tullmyndigheter leder till effektivare åtgärder mot sådana handlingar,

SOM BEAKTAR Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters respektive behörighet och som önskar ingå avtal om dessa frågor som omfattas av Europeiska gemenskapens behörighet,

SOM BEAKTAR de befintliga avtal om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor som har ingåtts mellan enskilda medlemsstater i Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater samt andra internationella avtal och konventioner som de avtalsslutande parterna redan godkänt,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I detta avtal avses med

- a) *tullagstiftning*: bestämmelser som antagits av Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater för tillämpningen av regler för import, export och transitering av varor och varje annat tullförfarande, inbegripet åtgärder i form av förbud, restriktioner och kontroll,
- b) *tullmyndigheter*: i gemenskapen behöriga avdelningar vid Europeiska gemenskapernas kommission och tullmyndigheterna i Europeiska gemenskapens medlemsstater, och i Amerikas förenta stater U.S. Customs Service, Department of the Treasury,
- c) *ansökande myndighet*: behörig tullmyndighet som har utsetts av en avtalsslutande part för detta ändamål och som gör en framställan om bistånd i tullfrågor,

d) *anmodad myndighet*: behörig tullmyndighet som har utsetts av en avtalsslutande part för detta ändamål och som mottar en framställan om bistånd i tullfrågor,

e) *personuppgifter*: alla uppgifter avseende en identifierad eller identifierbar person,

f) *brott mot tullagstiftningen*: alla överträdelse av tullagstiftningen samt alla försök till överträdelse av tullagstiftningen.

Artikel 2

Territoriell tillämpning

Detta avtal skall tillämpas, å ena sidan, på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt och i enlighet med de villkor som anges i det fördraget, och å andra sidan, på Amerikas förenta staters territorium.

*Artikel 3***Framtida utveckling**

De avtalsslutande parterna kan, genom ömsesidig överenskommelse, utvidga detta avtal i syfte att, i enlighet med respektive parts tullagstiftning, utöka tullsamarbetet och komplettera det genom avtal om särskilda områden eller frågor.

AVDELNING II

AVTALETS RÄCKVIDD

*Artikel 4***Genomförande av samarbete och bistånd**

Allt samarbete och bistånd enligt detta avtal skall genomföras av de avtalsslutande parterna i enlighet med deras tillämpliga lagar, regler och andra rättsliga instrument. Allt samarbete och bistånd enligt detta avtal som genomförs av en av de avtalsslutande parterna skall dessutom genomföras inom ramen för dess tullmyndigheters behörighet och tillgängliga resurser.

*Artikel 5***Förpliktelser enligt andra avtal**

1. Med beaktande av Europeiska gemenskapen och dess medlemsstaters respektive behörighet skall bestämmelserna i detta avtal

— inte inverka på parternas förpliktelser enligt andra internationella avtal eller konventioner,

— anses utgöra ett komplement till de avtal om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor som har ingåtts eller kan komma att ingås mellan enskilda medlemsstater i Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, och

— inte inverka på bestämmelserna om utbyte mellan kommissionens behöriga avdelningar och medlemsstaternas tullmyndigheter av alla upplysningar som erhålls enligt detta avtal och som kan vara av intresse för gemenskapen.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall bestämmelserna i detta avtal ha företräde framför bestämmelser i de bilaterala avtal om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor som har ingåtts eller kan komma att ingås mellan enskilda medlemsstater i Europeiska unionen och Amerikas förenta stater i det fall bestämmelserna i de senare är oförenliga med bestämmelserna i detta avtal.

3. När det gäller frågor om tillämpningen av detta avtal skall de avtalsslutande parterna samråda med varandra för att lösa dessa frågor inom ramen för den gemensamma kommitté som inrättas enligt artikel 22.

AVDELNING III

TULLSAMARBETE

*Artikel 6***Samarbetets räckvidd**

1. Tullmyndigheterna skall åta sig att utveckla ett så brett samarbete i tullfrågor som möjligt. De avtalsslutande parterna skall särskilt sträva efter att samarbeta om följande:

a) Upprättande och upprätthållande av informationskanaler mellan parternas tullmyndigheter i syfte att underlätta ett säkert och snabbt informationsutbyte.

b) Underlättande av en effektiv samordning mellan parternas tullmyndigheter.

c) Alla andra administrativa frågor i samband med detta avtal för vilka det ibland kan krävas gemensamma åtgärder.

2. Tullsamarbete enligt detta avtal skall omfatta alla frågor i samband med tillämpning av tullagstiftning.

*Artikel 7***Samarbete om tullförfaranden**

De avtalsslutande parterna bekräftar sin vilja att underlätta lagliga varurörelser och skall utbyta upplysningar och expertis om åtgärder för att förbättra metoder i tullteknik, tullförfaranden och datoriserade system i syfte att uppnå detta mål i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

*Artikel 8***Utbyte av personal**

I de fall det är till ömsesidig nytta får tullmyndigheterna utbyta personal i syfte att förbättra kunskaperna om varandras metoder i tullteknik, tullförfaranden och datasytem.

*Artikel 9***Samordning inom internationella organisationer**

Tullmyndigheterna skall söka utveckla och stärka sitt samarbete om frågor av gemensamt intresse i syfte att uppnå en gemensam ståndpunkt när dessa frågor diskuteras inom ramen för internationella organisationer såsom Tullsamarbetsrådet.

*Artikel 10***Tekniskt bistånd till tredje land**

De avtalsslutande parterna kan, när så är lämpligt, utbyta upplysningar om åtgärder om tekniskt bistånd inom tullens verksamhetsområde som vidtagits eller skall vidtas tillsammans med tredje land i syfte att förbättra detta bistånd.

AVDELNING IV

ÖMSESIDIGT BISTÅND*Artikel 11***Det ömsesidiga biståndets räckvidd**

1. De avtalsslutande parterna skall bistå varandra inom de områden där de är behöriga på det sätt och enligt de villkor som anges i detta avtal i syfte att säkra att tullagstiftningen efterlevs.

2. I överensstämmelse med villkoren i detta avtal skall var och en av de avtalsslutande parterna, på eget initiativ eller efter framställan, förse den andra avtalsslutande parten med relevanta upplysningar om aktiviteter som kan leda till handlingar som strider mot tullagstiftningen på en av parternas territorium.

3. Bistånd som lämnas i enlighet med detta avtal skall särskilt inbegripa

- a) upplysningar som kan vara användbara för att bekämpa handlingar som strider mot tullagstiftningen, och i synnerhet särskilda metoder för att bekämpa sådana handlingar,
- b) upplysningar om nya metoder som används vid handlingar som strider mot tullagstiftningen eller avser mönster för olaglig verksamhet, och
- c) upplysningar rörande iakttagelser och rön till följd av framgångsrik tillämpning av nya hjälpmedel och ny teknik för säkerställande av efterlevnad.

4. Detta avtal avser endast de avtalsslutande parterna; bestämmelserna i detta avtal medför inga rättigheter för privatpersoner att erhålla upplysningar eller förhindra att en framställan om bistånd åtgärdas.

5. Ingenting i detta avtal skall påverka tillämpningen av relevanta lagar, regler eller andra rättsliga instrument som gäller straffrättsliga frågor eller rättegångsförfaranden, inbegripet ömsesidigt rättsligt bistånd.

*Artikel 12***Bistånd efter framställan**

1. De avtalsslutande parterna skall efter framställan bistå varandra genom att lämna lämpliga upplysningar till

den ansökande myndigheten för att denna skall kunna säkerställa att tullagstiftningen efterlevs, vilket inbegriper upplysningar om konstaterade eller planerade handlingar som strider mot eller skulle kunna strida mot tullagstiftningen.

2. Efter framställan av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten lämna upplysningar om

- a) huruvida varor som exporterats från den ena av de avtalsslutande parternas territorium har importerats i vederbörlig ordning till den andra partens territorium och, om så är lämpligt, med angivande av vilket tullförfarande som tillämpats på varorna,
- b) huruvida varor som importerats till den ena av de avtalsslutande parternas territorium har exporterats i vederbörlig ordning från den andra partens territorium och, om så är lämpligt, med angivande av vilket tullförfarande som tillämpats på varorna.

3. En avtalsslutande parts tullmyndigheter skall efter framställan av den andra partens tullmyndigheter i den utsträckning det är möjligt och inom ramen för sina resurser särskilt övervaka

- a) personer som den ansökande myndigheten vet har brutit mot eller som misstänks ha brutit mot tullagstiftningen,
- b) varor under transport eller i lager som enligt anmälan från den ansökande myndigheten misstänks vara föremål för olaglig handel, och
- c) transportmedel som misstänks komma till användning vid brott mot tullagstiftningen.

4. De avtalsslutande parternas tullmyndigheter skall, efter framställan, tillhandahålla relevanta handlingar avseende varutransporter och varusändningar.

*Artikel 13***Bistånd på eget initiativ**

1. De avtalsslutande parterna skall på eget initiativ bistå varandra genom att lämna lämpliga upplysningar om de anser att dessa upplysningar är nödvändiga för att säkerställa att tullagstiftningen efterlevs, särskilt då de erhåller upplysningar om

- a) handlingar som strider mot eller förefaller strida mot sådan lagstiftning och som kan vara av intresse för den andra avtalsslutande parten,
- b) nya medel och metoder som används för att genomföra sådana handlingar, och
- c) varor som enligt vad som är känt är föremål för överträdelser av tullagstiftningen.

2. I allvarliga fall som kan medföra betydande skada för ekonomin, hälsa, allmän säkerhet, eller något annat väsentligt intresse för den andra avtalsslutande parten skall tullmyndigheterna då detta är möjligt lämna sådana uppgifter på eget initiativ.

Artikel 14

Biståndframställans form och innehåll

1. Framställningar om bistånd i enlighet med detta avtal skall göras skriftligen. De skall åtföljas av de handlingar som är nödvändiga för handläggningen av framställan. Muntliga framställningar kan godtas i brådskande fall men de måste omedelbart bekräftas skriftligen.

2. Framställningar i enlighet med punkt 1 skall innehålla följande uppgifter:

- a) Namnet på den myndighet som gör framställan.
- b) Begärd åtgärd.
- c) Föremålet för och skälet till framställan.
- d) Namn på och adress till de parter som berörs av åtgärderna, om de är kända.
- e) En kort beskrivning av den fråga som skall undersökas och de rättsliga grunder som berörs.
- f) En sammanfattning av de utredningar som redan utförts och alla relevanta fakta.

3. Framställningar skall lämnas på ett av den anmodade myndighetens officiella språk eller på ett språk som kan godtas av denna myndighet.

4. Om en framställan inte uppfyller de villkor som anges i denna artikel kan den ansökande myndigheten anmodas omarbeta eller komplettera den. Vid behov kan försiktighetsåtgärder vidtas.

Artikel 15

Åtgärdande av framställningar

1. I syfte att kunna efterkomma en framställan om bistånd skall den anmodade myndigheten, inom ramen för sin behörighet och sina tillgängliga resurser, vidta alla rimliga åtgärder för att åtgärda ansökan.

2. Om den anmodade myndigheten inte är behörig att efterkomma framställan om bistånd skall den omedelbart överlämna framställan till behörigt organ och underrätta den ansökande myndigheten om detta.

3. Vederbörligen bemyndigade tjänstemän från en avtalsslutande part får, med den andra avtalsslutande partens samtycke och i enlighet med de villkor som denne ställer, från den anmodade myndigheten erhålla relevanta bokföringsuppgifter, register och andra handlingar eller databä-

rare som denna myndighet innehar samt kopiera dessa eller göra utdrag ur dem för att få upplysningar och närmare omständigheter rörande verksamhet i strid mot tullagstiftningen som den ansökande myndigheten behöver för detta avtals syften.

4. Tjänstemän hos en avtalsslutande part får, med den andra avtalsslutande partens samtycke och i enlighet med de villkor som denne ställer, närvara vid undersökningar som utförs på den andra partens territorium och bistå vid utarbetandet av den officiella rapporten.

5. Om en part begär att ett visst förfarande skall tillämpas skall denna begäran tillmötesgå om inte annat följer av den anmodade partens lagstiftning.

6. Den ansökande myndigheten skall, på begäran, underrättas om tid och plats för den åtgärd som skall vidtas till följd av framställan, så att en sådan åtgärd kan samordnas.

Artikel 16

Form för överlämnande av upplysningar

1. Den anmodade myndigheten skall överlämna relevanta upplysningar till den ansökande myndigheten i form av handlingar, bestyrkta kopior av handlingar, rapporter och liknande.

2. Akter, handlingar och annat material i original skall endast begäras om det inte räcker med en kopia. På särskild begäran skall kopior av sådana akter, handlingar och annat material vara bestyrkta.

3. Akter, handlingar och annat material i original som har överlämnats skall återlämnas så snart som möjligt; detta skall inte inverka på de avtalsslutande parternas eller en tredje parts rättigheter i detta avseende.

4. För samma ändamål får datoriserade upplysningar översändas i alla former istället för de handlingar som avses i detta avtal. Alla upplysningar som behövs för tolkningen eller användningen av dessa upplysningar skall lämnas samtidigt.

Artikel 17

Utbyte av upplysningar och konfidentiell behandling

1. Alla upplysningar som lämnas i enlighet med detta avtal, oavsett i vilken form de lämnas, skall behandlas konfidentiellt beroende på de relevanta lagar, regler och andra rättsliga instrument som var och en av de avtalsslutande parterna tillämpar. Dessa upplysningar skall omfattas av samma skydd som gäller för likadana upplysningar enligt de lagar, regler och rättsliga instrument som den part som mottar upplysningarna tillämpar.

2. Personuppgifter får endast tillhandahållas under förutsättning att den avtalsslutande part som mottar uppgifterna förpliktar sig att beträffande sådana uppgifter tillämpa en skyddsnivå som minst motsvarar den som tillämpas i detta särskilda fall av den part som kan lämna uppgifterna.

3. Erhållna upplysningar skall endast användas för de ändamål som anges i detta avtal. Om en av de avtalsslutande parterna begär att få använda dessa upplysningar för andra ändamål skall den inhämta skriftligt förhandsmedgivande av den administrativa myndighet som lämnat upplysningarna. Dessa upplysningar skall användas i enlighet med de villkor som anges av denna myndighet.

4. Punkt 3 skall inte hindra att upplysningar används i rättsliga eller administrativa förfaranden som senare inleds till följd av att tullagstiftningen inte efterlevs. De avtalsslutande parterna får i uppteckningar av bevismaterial, rapporter och vittnesmål samt inför domstol som bevisning använda upplysningar som de har mottagit och handlingar som de har tagit del av i enlighet med bestämmelserna i det här avtalet. Vid användning av upplysningarna skall den behöriga myndigheten som har lämnat uppgifterna underrättas om detta.

5. Den mottagande avtalsslutande part som mottar upplysningar får till en svarande i ett brottmål lämna ut upplysningar om den svarandes oskuld eller trovärdigheten hos ett vittne som vittnar mot den svarande i brottmålet i den utsträckning som krävs enligt den lagstiftning som är tillämplig i ett sådant fall hos den mottagande avtalsslutande parten. Den mottagande avtalsslutande parten skall till den avtalsslutande part som tillhandahåller upplysningarna på förhand anmäla sin avsikt att utlämna dessa upplysningar och tillhandahålla en förklaring om kraven i lagstiftningen avseende utlämnande av upplysningar.

Den mottagande avtalsslutande parten skall i samband med utlämnandet av upplysningar beakta särskilda frågor såsom säkerheten och skyddet för privatlivet för de personer som namnges eller identifieras genom upplysningarna. Under alla omständigheter skall den mottagande avtalsslutande parten säkerställa att de upplysningar som lämnas ut begränsas till vad som är absolut nödvändigt för det särskilda ändamålet med det berörda utlämnandet och att personuppgifterna endast kan användas, behandlas eller lagras för ändamålet med det brottmålet.

Artikel 18

Experter och vittnen

En tjänsteman vid en anmodad myndighet får bemyndigas att, inom ramen för sitt bemyndigande, inställa sig

som expert eller vittne i rättsliga eller administrativa förfaranden rörande de frågor som omfattas av detta avtal på den andra avtalsslutande partens territorium och att framlägga de föremål, handlingar eller bestyrka kopior av dessa som är nödvändiga för förfarandena. I en begäran om inställelse måste anges särskilt om vilka frågor och i vilken egenskap tjänstemannen skall höras.

Artikel 19

Undantag från skyldigheten att lämna bistånd

1. En framställan om bistånd får avslås, avvisas, eller underkastas vissa villkor eller krav om en part anser att bistånd enligt detta avtal skulle kunna kränka Amerikas förenta staters eller någon av gemenskapens medlemsstaters suveränitet eller skulle kunna skada allmän ordning, säkerhet eller andra väsentliga intressen (såsom dem som avses i artikel 17.2) eller strida mot den anmodade avtalsslutande partens lagstiftning inbegripet, när så är lämpligt, hos de medlemsstater i gemenskapen som skall lämna bistånd lagstiftningen.

2. Om den ansökande myndigheten inte kan uppfylla en likadan framställan från den anmodade myndigheten skall den framhålla detta i sin framställan. Det åligger då den anmodade myndigheten att avgöra hur den skall behandla framställan.

3. Den anmodade myndigheten får avvakta med att lämna bistånd om det inverkar på en utredning, ett åtal eller ett förfarande som ännu inte avslutats. I detta fall skall den anmodade myndigheten samråda med den ansökande myndigheten för att fastställa om bistånd kan lämnas på de villkor som den anmodade myndigheten kan komma att ställa.

4. Om framställan avslås skall den ansökande myndigheten skyndsamt underrättas om detta och om skälen till uppskovet eller vägran att lämna bistånd. Den ansökande myndigheten skall även underrättas om sådana omständigheter som kan vara av betydelse för den vidare behandlingen av frågan.

Artikel 20

Kostnader för bistånd

1. De avtalsslutande parterna skall avstå från alla krav på ersättning för kostnader till följd av genomförandet av detta avtal, med undantag för ersättning och utlägg till experter och vittnen samt kostnader för tolkar som inte är offentliganställda.

2. Om det krävs eller kommer att krävas betydande och ovanliga kostnader för att åtgärda framställan skall de avtalsslutande parterna samråda för att fastställa enligt vilka villkor framställan skall åtgärdas samt hur kostnaderna skall fördelas.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 21

Förvaltning

1. Behöriga avdelningar vid Europeiska gemenskapernas kommission samt i tillämpliga fall medlemsstaternas tullmyndigheter, å ena sidan, Amerikas förenta staters tullförvaltning Customs Service (Department of Treasury), å andra sidan, skall vara ansvariga för förvaltningen av detta avtal. De skall besluta om alla praktiska åtgärder som är nödvändiga för avtalets tillämpning.

2. De avtalsslutande parterna skall samråda med varandra och därefter hålla varandra underrättade om

- alla närmare regler till följd av tillämpningen av detta avtal,
- utvecklingen av respektive parts behörighet som påverkar avtalets räckvidd.

Artikel 22

Gemensamma tullsamarbetskommittén

1. En gemensam tullsamarbetskommitté skall inrättas. Den skall bestå av företrädare för de avtalsslutande parternas tullmyndigheter. Tid, plats och dagordning för den gemensamma tullsamarbetskommitténs möten skall fastställas genom ömsesidigt samtycke.

2. Den gemensamma tullsamarbetskommittén skall bland annat

- a) tillse att avtalet fungerar väl,
- b) undersöka alla frågor som uppstår i samband med tillämpningen av avtalet,
- c) vidta åtgärder som är nödvändiga för tullsamarbetet i syfte att nå målen i detta avtal,
- d) utbyta åsikter om alla frågor av gemensamt intresse vad gäller tullsamarbete inbegripet framtida åtgärder och resurser för dessa, och
- e) rekommendera lösningar som syftar till att uppnå målen i detta avtal.

3. Den gemensamma tullsamarbetskommittén skall anta sin egen arbetsordning.

Artikel 23

Ikraftträdande och uppsägning

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter den dag då de avtalsslutande parterna anmält till varandra att de förfaranden som är nödvändiga för detta syfte har avslutats.

2. Detta avtal kan sägas upp när som helst av en av de avtalsslutande parterna genom anmälan på diplomatisk väg. Uppsägelsen skall träda i kraft tre månader efter den dag då detta anmälts till den andra avtalsslutande parten. Förfaranden som är oavslutade den dag avtalet sägs upp skall emellertid avslutas i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 24

Giltiga texter

Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Abkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Agreement.

En foi de quoi les plénipotentiaires soussignés ont signé le présent accord.

In fede di che, i sottoscritti plenipotenziari hanno apposto le loro firme in calce al presente accordo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente acordo.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en La Haya, el veintiocho de mayo de mil novecientos noventa y siete.

Udfærdiget i Haag, den otteogtyvende maj nitten hundrede og syvoghalvfems.

Geschehen zu Den Haag am achtundzwanzigsten Mai neunzehnhundertsiebenundneunzig.

Έγινε στη Χάγη, στις είκοσι οκτώ Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

Done at the Hague on the twenty-eighth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-seven.

Fait à La Haye, le vingt-huit mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept.

Fatto a l'Aia, addì ventotto maggio millenovecentonovantasette.

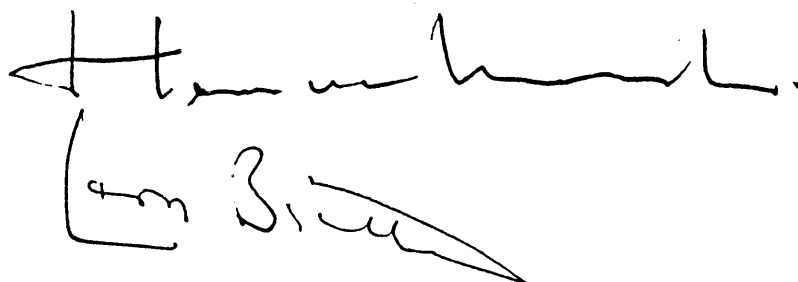
Gedaan te Den Haag, de achtentwintigste mei negentienhonderd zevenennegentig.

Feito em Haia, em vinte e oito de Maio de mil novecentos e noventa e sete.

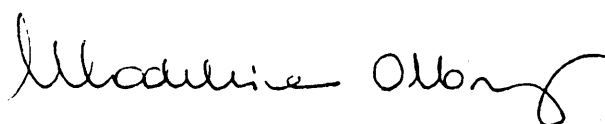
Tehty Haagissa kahdentenkymmenentenäkahdeksantena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän.

Som skedde i Haag den tjuogoåttonde maj nittonhundranittiosju.

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staternas vägnar

Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor vilket rådet beslutade ingå den 21 maj 1997 trädde i kraft den 1 augusti 1997 efter det att förfarandena enligt artikel 23 i avtalet avslutades den 23 juli 1997.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 december 1996

om befrielse från skatt för biobränslen i Frankrike

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(97/542/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966, om den gemensamma organisationen av marknaden för fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 33 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1101/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 44 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽⁵⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1664/95 av den 7 juli 1996⁽⁶⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽⁸⁾, särskilt artikel 19 i denna,

efter att i enlighet med artikel 93.2 första stycket i fördraget ha gett berörda parter möjlighet att yttra sig och med beaktande av dessa yttranden⁽⁹⁾, och

med beaktande av följande:

I

1. Genom skrivelse av den 19 mars 1992 underrättade Frankrikes ständiga representation vid Europeiska gemenskaperna kommissionen om bestämmelserna rörande befrielse från inhemsk skatt på oljeprodukter (taxe intérieure sur les produits pétroliers TIPP) för biobränslen från jordbruket. Genom skrivelser av den 19 november 1992 samt den 20 juli 1993 meddelade den kommissionen ytterligare upplysningar.

Genom skrivelse av den 19 maj 1994 översände Frankrikes ständiga representation vid Europeiska unionen två s.k. "framstegskonventioner" till kommissionen rörande biobränslen och med anknytning till den befrielse från skatter som avses i föregående stycke. Genom skrivelse av den 6 september 1994 meddelade den kommissionen ytterligare uppgifter.

Genom skrivelse av den 12 december 1994 informerade kommissionen Frankrike om sitt beslut att inleda det förfarande som avses i artikel 93.2 i fördraget med hänsyn till dessa åtgärder, vilka såg ut att utgöra driftstöd och därmed inte kunde omfattas av något av de undantag som föreskrivs i artikel 92 i fördraget och därmed också borde anses vara oförenliga med den gemensamma marknaden.

⁽¹⁾ EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT nr L 110, 17.5.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12.

⁽⁶⁾ EGT nr L 158, 8.7.1995, s. 13.

⁽⁷⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽⁸⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽⁹⁾ EGT nr C 143, 9.6.1995, s. 8.

2. Bestämmelserna i fråga utgörs dels av befrielse från inhemsk skatt på oljeprodukter avsedda att användas som bränslen (TIPP) och som är baserade på jordbruksprodukter och dels två framstegskonventioner, så kallade ETBE-konventioner, som skall garantera att stödmottagaren får dra fördel av den sats för skattebefrielse som fastställts genom den reviderade finanslagen från 1993.
3. Skattebefrielsen får direkta effekter för bränslen och indirekta effekter för de jordbruksråvaror ur vilka bränslet framställs.
4. Skattebefrielsen är direkt inriktad på biobränslen, det vill säga rapsoljastrar och solrosoljastrar (som tillhör kategorin diestrar), ren etylalkohol som ingår i superbränslen, blyfria superbränslen och bensin samt ren etylalkohol som derivat (dvs. tert.-butyloxid och etyloxid, s.k. ETBE) som ingår i blyfria superbränslen och bensin (som tillhör kategorin "bioetanol").

Skattelättnaden som gäller från den 1 januari 1994 består i en skattebefrielse begränsad till 230 franska franc per hektoliter för rapsoljastrar och solrosoljastrar, en skattebefrielse begränsad till 329,50 franc per hektoliter för ren etylalkohol och derivat av denna samt en skattebefrielse på 100 % för vissa produkter⁽¹⁾ från jordbruket som förtullas som oljeprodukter, när den framställda blandningen saluförs under de nummer i tulltaxan som motsvaras av index 20, 22, 24 och 26 i tabell B i artikel 256 i tullkod-exen.

För kategorin diestrar utgörs de indirekt berörda råvarorna av raps och solros, medan det för kategorin bioetanol rör sig om spannmål, jordärtskockor, potatis och betor som odlas på jordbruksmark som tagits ur bruk. Därmed återfinns stödmottagarna inom viss industri- och jordbruksverksamhet. Skattelättnad beviljas under följande villkor:

Först och främst kan skattebefrielse i enlighet med artikel 30 i den reviderade finanslagen från 1993⁽²⁾ från och med 1994 beviljas endast för produkter (diestrar och bioetanol) "som inte är avsedda som livsmedel och som framställts uteslutande av råvaror odlade på skiften som tagits ur bruk enligt kommissionens förordning (EEG) nr 334/93 av den 15 februari 1993".

Dessutom får skattebefrielse i enlighet med artikel 22 i regeringsbeslutet av den 27 mars 1992⁽³⁾ för etylalkohol, derivat av etylalkohol samt rapsoljastrar och

solrosoljastrar beviljas endast om tillverkningsintyg och intyg om skattebefrielse kan uppvisas.

Tillverkningsintyget som bekräftar produkternas jordbruksursprung skall utfärdas av ministeriet för jordbruk och skogsbruk. I sin skrivelse av den 19 november 1992 meddelade Frankrike att tillverkningsintyg utfärdade av andra medlemsstater till aktörer som producerar på deras territorium gäller som likvärdig dokumentation.

I intyget om skattebefrielse fastställs den bränslemängd som förmånstagaren får saluföra. I artikel 24 i ovan nämnda regeringsbeslut föreskrivs olika utfärdandeförfaranden för olika produkter. För etylalkohol skall intyget om skattebefrielse utfärdas av tullmyndigheterna när denatureringsprocesserna avslutats, vilka utförs i anläggningar som står under skattekontroll och som har godkänts av generaldirektören för tull och indirekta avgifter. För ETBE som framställs i anläggningar andra än för oljeframställning och sedan transporteras för att integreras i en anläggning som står under tullkontroll skall tullen, så snart ETBE-produkten når anläggningen, utfärdas intyg för den volym etylalkohol som beräknas, på grundval av en bearbetningskoefficient. För estrar skall intyget om skattebefrielse utfärdas av tullen vid ankomsten till anläggningen som står under tullkontroll. I sin skrivelse av den 19 november 1992 meddelade Frankrike att intyg om skattebefrielse beviljas för all stödberättigande etylalkohol med ursprung i en annan medlemsstat enligt det förfarande som avses ovan om produkten, då den anländer till anläggningen som står under tullkontroll, åtföljs av ett tillverkningsintyg som utfärdats med de garantier som fastställts av Frankrike och som innehåller särskild bekräftelse av det specifika jordbruksursprunget. Inget motsvarande åtagande har gjorts för ETBE och estrar.

Slutligen skall de produkter som berättigar till skattebefrielse framställas inom enheter som av de franska myndigheterna betraktas som pilotenheter och ingå i ett försöksprojekt i enlighet med regeringsbeslutet av den 27 mars 1992.

De franska myndigheterna beskriver "pilotenheten" som "en eller flera anläggningar som garanterar att etylalkoholen och derivat av denna framställs av spannmål, jordärtskockor, potatis eller av nyproducerade sockerbetor samt att etylalkohol baserad på oljeestrar framställs av raps och solrosor". Denna eller dessa anläggningar skall vara godkända av ministerierna för tull och jordbruk när det gäller anläggningar som framställer etylalkohol eller estrar och av det ministeriet som ansvarar för kolväten när det gäller anläggningar som framställer derivat av etylalkohol,

⁽¹⁾ Det gäller rapsoljastrar och solrosoljastrar som används som ersättning för eldningsolja och diesel.

⁽²⁾ JO RF, 31.12.1993, s. 18526.

⁽³⁾ JO RF, 28.3.1992, s. 4323.

som t.ex. ETBE. Godkännandet av en "pilotenhet" skall ske på grundval av dels ett särskilt kontrakt som slutits mellan råvaruleverantören och tillverkaren och dels av en förhandskontroll av produktionsredskapen och villkoren kring mottagandet av råvarorna. I sin skrivelse av den 19 november 1992 meddelade de franska myndigheterna att kapaciteten för varje enhet för produktion av estrar eller alkohol inte begränsas genom regeringsbeslutet och att den reellt sett kan uppgå till 100 000 ton per år.

I artikel 4 i det ovan nämnda regeringsbeslutet föreskrivs att ett "försöksprojekt" skall bestå i framställning och utnyttjande av någon av de produkter för vilka skattebefrielse beviljas, under följande villkor: försörjningen skall ske till en sådan "pilotenhet" som anges ovan; ett program med prognos för utnyttjandet skall överlämnas till de ansvariga ministerierna; uppföljning av distribution och användning av drivmedel och bränslen som innehåller etylalkohol, derivat av etylalkohol, rapsoljeestrar eller solrosoljeestrar skall ingå i halvårsrapporter som överlämnas till de ansvariga ministerierna.

Om de villkor som fastställts för genomförande av ett försöksprojekt eller de tekniska kraven beträffande utnyttjandet inte efterlevs kan det ministerium som har ansvar för tullfrågor ge avslag för skattebefrielse inom 30 dagar efter det att dokumentationen för försöksprojektet lämnades in för granskning.

5. I de två framstegskonventionerna föreskrivs ett statligt bidrag för varje hektoliter etylalkohol som ingår i den ETBE som framställts som motsvarar den skillnad som dagen för saluföringen konstateras mellan det maximala beloppet för skattebefrielse inom ramen för den TIPP som tillämpas på etylalkohol och den summa som garanteras genom konventionen i fråga. Detta skall tillämpas under en period av tio år från och med det datum då "pilotenheterna" tas i bruk senast till och med den 31 december 2005, om satsen för skattebefrielse skulle sänkas. Om skattebefrielsesatsen skulle höjas, skall skillnaden mellan de två ovan nämnda beloppen multiplicerad med antalet hektoliter etylalkohol för vilka skattebefrielse beviljats återbetalas till staten.

II

1. Kommissionen uppmanade Frankrike att yttra sig mot bakgrund av ovan nämnda förfarande. Yttrandet till kommissionen presenterades i form av en skrivelse av den 31 mars 1995 samt under sammanträden mellan representanter från Frankrike och kommissionen den 7 mars 1995, den 2 februari 1996 och den 10 juli 1996.

Genom ett offentligtgörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*(¹⁾ informerade kommissionen övriga medlemsstater och övriga berörda av dess beslut att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i fördraget, och uppmanade dem att yttra sig. Kommissionen mottog yttrande från Förenade kungariket genom skrivelse av den 7 juli 1995 och från berörda tredje parter genom skrivelser av den 29 juni samt av den 4, 5 och 6 juli 1995. Yttrandena överlämnades till Frankrike genom skrivelse av den 3 augusti 1995.

- 2.1 Frankrike gör i första hand gällande att de bestämmelser på grund av vilka kommissionen har inlett det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i EG-fördraget ingår i gemenskapens stimulansåtgärder för utnyttjande av förnybara energikällor i allmänhet och för utveckling av biobränslen i synnerhet. Frankrike hänvisar i detta hänseende till rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor(²), särskilt artikel 8.2 d i detta och till direktivförslaget av den 24 mars 1992 om de punktskattesatser som skall tillämpas för motorbränsle med jordbruksursprung(³), samt godkännandet av rådets beslut 93/500/EEG om främjande av förnybara energikällor i gemenskapen (Altenerprogrammet)(⁴).

Frankrike hävdar att det av två skäl rör sig om "pilotprojekt" i enlighet med vad som avses i detta direktiv. I stället för att ta hänsyn till de möjligheter som erbjuds inom ramen för den nationella lagstiftningen, där inga begränsningar föreskrivs, bör man ta den befintliga produktionskapaciteten i beaktande. Som svar på kommissionens anmärkning beträffande avsaknaden av resultatkontroll påpekar Frankrike att i artikel 13 i regeringsbeslutet av den 27 mars 1992 föreskrivs uppföljning av distributionen och utnyttjandet av de drivmedel och det bränsle som avses i texten.

- 2.2 Frankrike ifrågasätter giltigheten i kommissionens resonemang när det gäller vilka rättsregler som skall tillämpas på vissa av de i bilaga II till fördraget förtecknade produkterna som avses, men som inte omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden. Detta gäller etylalkohol och potatis som alltså inte skulle omfattas av de konkurrens- och kontrollregler som kommissionen tillämpar i enlighet med artiklarna 92 och 93 i fördraget.

(¹) EGT nr C 143, 9.6.1995, s. 8.

(²) EGT nr L 316, 31.10.1992, s. 12.

(³) KOM(92) 36, EGT nr C 73, 24.3.1992, s. 6.

(⁴) EGT nr L 235, 18.9.1993, s. 41.

- 2.3 Slutligen avvisar Frankrike att det skulle röra sig om överträdelse av fördragets bestämmelser och av gemenskapslagstiftningen i den mening som avses i beslutet om inledande av förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget (¹).

Det är enligt Frankrike inte fråga om någon överträdelse av artikel 95 i fördraget, eftersom det i denna inte finns någon hänvisning till de s.k. pilotenheternas etableringsställe eller till användarnas nationalitet. Som exempel anger Frankrike vissa enheter som etablerats i Belgien och Italien.

Med hänsyn till att denna åtgärd har annat syfte och eftersom åtgärden i fråga inte utgör indirekt stöd med avseende på vissa råvaror, rör det sig inte heller om överträdelse gentemot den gemensamma organisationen av marknaden. Dessutom kommer de producerade kvantiteterna inte att införas på marknaden och kommer därmed inte att påverka priserna, eftersom råvarorna i enlighet med de kontrakt som slutits mellan bearbetningsföretagen och producenterna från det att odlingen på skiftena inleds är avsedda för tillverkning av estrar eller ETBE. Den begränsade förteckningen över basprodukter kan förklaras med att dessa produkter är mest lämpade att svara mot de tekniska, ekonomiska och miljörelaterade kraven för denna kategori. Om det trots allt skulle bli tal om statligt stöd i enlighet med artikel 92.1 i fördraget, bör detta enligt Frankrike kunna omfattas av undantaget i artikel 92.3 b såsom ett projekt av gemensamt europeiskt intresse. Med anledning av detta hänvisar Frankrike till den europeiska ekonomiska intressegruppen "Eurobiodiesel" som består av företag i fem medlemsstater och arbetar med forskning i syfte att främja biobränslen.

3. De berörda tredje parternas yttranden är delade mellan stöd för och avvisande av de franska åtgärderna. De positiva yttrandena grundar sig på kommissionens uttalanden till förmån för utvecklingen av biobränslen och på förväntan om ett gemenskapsramverk. Yttrandena till fördel för kommissionens ståndpunkt grundar sig på följande: Merparten stödjer kommissionens argument att de berörda produktionsenheterna inte kan väljas på grundval av de utnyttjade produkternas jordbruksursprung å ena sidan och av deras nationella ursprung å den andra. Dessutom uttrycker en del sin oro över konsekvenserna av en skillnad i behandling av medlemsstaterna om unionen skulle tvingas vidta nya åtgärder inom ramen för spannmålsavtalet med USA.

Ett italienskt företag som förfogar över en produktionsenhet för biobränslen i Belgien har lagt fram information om utvecklingen av den europeiska marknaden för biobränslen, samt om tillämpningen av den enligt detta företag diskriminerande skattebefrielsen i fråga. Enligt företaget visar de jämförande

siffror om utbud och efterfrågan för biobränslen i Europa 1994 – 1995 som det har tillhandahållit mycket klart på att produktionen endast befinner sig på försöksstadiet och att Frankrike ligger bra till på denna marknad.

Dessutom har det franska ministeriet nekat detta företag godkännade som "pilotenhet" för dess fabrik i Belgien, trots att företaget har tillhandahållit den information som begärts och trots att de belgiska myndigheterna var beredda att utföra de kontroller som krävs av den franska administrationen. Som skäl till avslaget angavs att företagets ansökan gällde en alltför hög kvantitet, "under alla omständigheter minst 10 000 ton per år". Fabriken har en reell produktionskapacitet på 45 000 ton diesel av vegetabiliskt ursprung. I Frankrike godkändes emellertid samtidigt etablering av ny kapacitet för produktion av rapsoljastrar begränsad till 400 000 ton per år, med en fabrik med kapacitet för 170 000 ton per år och en annan med 100 000 ton (se "Bulletin de l'Industrie Pétrolière" av den 10 november 1994). Enligt företaget kan det franska beslutet endast vara grundat på en önskan om att låsa den franska marknaden, vilket strider mot artikel 95 i EG-fördraget.

III

1. Estrar är industriprodukter utanför bilaga II i EG-fördraget. De omfattas av konkurrensreglerna, särskilt dem som gäller för statligt stöd.
2. Det andra biobränslet är etylalkohol och det framställs av de råvaror som nämns i punkt I.4 ovan (spannmål, jordärtskockor, potatis eller nyodlade sockerbeter). Denna alkohol tillsätts sedan i olika typer av superbränslen och bensin och blir alltså en integrerad del av denna slutprodukt. Eftersom etylalkohol förekommer i bilaga II till fördraget, men inte ingår i den gemensamma organisationen av marknaden, kan artiklarna 92 och 93 normalt sett inte tillämpas till fullo på denna produkt. Därför kan kommissionen normalt sett yttra sig endast inom ramen för artikel 93.3 första meningen i fördraget, vad gäller stöd till denna sektor. När det i villkoren för beviljande av stöd ingår krav beträffande råvaran till en sådan produkt (t.ex. spannmål) och/eller avsättningsmöjligheterna för denna produkt (bioetanol), anser kommissionen att stödets verkningar inte längre går att betrakta som begränsade till den produkt som i första hand avsetts för stödet (dvs. i detta fall etylalkohol). Kommissionen anser att ett stöd, som formellt sett beviljas endast för produkter som framställts utifrån en begränsad förteckning över basprodukter, vilka omfattas av en gemensam organisation av marknaden och därmed också av alla de bestämmelser som föreskrivs i artiklarna 92 och 93 i fördraget, utgör en sammansatt helhet, där stödet

(¹) EGT nr C 143, 2.6.1995, s. 8.

oundvikligen får konsekvenser för dessa basprodukter. Om ett stöd till förmån för alkohol (som inte omfattas av konkurrensregler) beviljas under förutsättning att denna alkohol framställs av en produkt som omfattas av konkurrensregler (råvarorna⁽¹⁾) finns det ingen anledning att behandla detta stöd annorlunda än ett stöd som helt enkelt beviljas för dessa råvaror under förutsättning att dessa bearbetas till alkohol, eftersom de praktiska verkningarna av den ena eller andra stödformen blir desamma på marknaden för de berörda produkterna. "Spillover"-tillämpningen av konkurrensreglerna grundar sig på de oundvikliga konsekvenser som stöd till fördel för produkter som inte omfattas av dessa regler får på marknaden för produkter som omfattas av reglerna. Vad gäller tillämpningen av konkurrensreglerna på alkohol resonerar kommissionen (i tillämpliga delar) på samma sätt för bioetanol, eftersom den är ett avsättningsområde för alkohol som obligatoriskt används för detta ändamål. Om stödvillkoren däremot gav stödmottagaren valfrihet när det gäller råvaror och den subventionerade produktens bestämmelse skulle det inte längre vara fråga om oundvikliga konsekvenser för de (andra) produkter som omfattas av konkurrensregler, eftersom det beviljade stödets verkningar på råvarorna och bestämmelsemarknaderna enbart skulle vara ett resultat av stödmottagarnas ekonomiska och handelsmässiga val.

I detta specifika fall är samtliga konkurrensregler i artiklarna 92 och 93 tillämpliga för alla de basprodukter som avses, utom för äpplen och alkohol. Om stödet hade beviljats utan lagstadgade krav beträffande slutanvändningen av alkoholen skulle kommissionen ha ansett åtgärdens verkningar omöjliga att bestrida i enlighet med artiklarna 92–94 i fördraget. Eftersom etylalkoholstödet i detta fall skapar konsekvenser som är oundvikliga och drabbar enbart marknaden för fossila och vegetabiliska bränslen (på vilka konkurrensreglerna tillämpas), anser kommissionen att systemet kan granskas mot bakgrund av samtliga ovan nämnda artiklar när det får effekter, eventuellt indirekta, för vissa andra produkter som i

sin tur alla omfattas av artiklarna 92 och 93 i fördraget. Under sådana förutsättningar påverkar stödet konkurrensvillkoren för dessa andra produkter.

- Genom artikel 33 i förordning nr 136/66/EEG, artikel 19 i förordning (EEG) nr 1766/92 samt artikel 44 i förordning (EEG) nr 1785/81 blir artiklarna 92, 93 och 94 tillämpliga på produktion av och handel med de produkter som avses i artikel 1 i var och en av förordningarna, om inget annat anges i dessa förordningar. I detta fall avses därmed raps och solrosor, spannmål och jordärtskockor samt sockerbeter. Trots att potatis förekommer i bilaga II till fördraget ingår den inte i den gemensamma organisationen av marknaden. Av skäl som anges nedan under punkt 2, anser kommissionen att en granskning av systemet kan ske i enlighet med konkurrensreglerna i artiklarna 92 och 93 i fördraget.

IV

- Stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion är i enlighet med artikel 92.1 i fördraget oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- Skattebefrielsen för vissa biobränslen uppfyller villkoren för att få betraktas som ett stöd enligt artikel 92.1 i fördraget.
- Biobränslesektorn är redan föremål för konkurrens och handel mellan medlemsstaterna och de största producenterna i Europeiska unionen är Belgien, Frankrike och Italien.

Handeln med biobränslen och basprodukter mellan Frankrike och de övriga medlemsstaterna uppgick år 1995 till följande värde (uttryckt i 1 000 ecu)⁽²⁾.

Produkt	Export från Frankrike till EG	Import till Frankrike från andra EG-länder
I. Biobränslen		
— estrar	184 899,37	321 391,93
— ETBE	47 187,95	20 254,05
II. Basprodukter för kategorin diester		
— raps	204 289,04	5 315,07
— solrosor	172 430,03	4 471,36

⁽¹⁾ Med undantag av potatis.

⁽²⁾ Källa: COMTEX 2.

Produkt	Export från Frankrike till EG	Import till Frankrike från andra EG-länder
III. Basprodukter för kategorin bioetanol		
— potatis	156 396,19	104 128,44
— spannmål	3 101 417,12	234 046,52
— jordärtskockor	25,93	807,97
— sockerbetor	516,62	34,07

Med hänsyn till att det förekommer handel med produkter från biobränslesektorn i fråga, kan stöden påverka handeln mellan medlemsstaterna eftersom de främjar nationell produktion på bekostnad av produktionen i andra medlemsstater.

Dessutom konkurrerar de biobränslen som kommer i fråga för stödåtgärden direkt med dels biobränslen av annat ursprung än de som omfattas av stödet och dels bränslen som framställs på basis av kemiska produkter, till exempel metanol. Oron hos de konkurrenter som lagt fram sina yttranden för kommissionen illustrerar problemets aktualitet. Frankrike har för övrigt inte bestridit denna punkt.

4. Det indirekta stöd som blir följden för de få berörda basprodukterna bestrids av Frankrike. Kommissionen kan emellertid bara bekräfta den analys som föranledde beslutet att inleda förfarandet i enlighet med artikel 93.2 i fördraget.

5. Att vissa basprodukter utesluts från att omfattas av skattebefrielsen i fråga är en bekräftelse på att denna åtgärd utgör stöd enligt vad som avses i artikel 92.1 i fördraget, eftersom den snedvrider konkurrensen genom att främja vissa jordbruksprodukter och av samma skäl påverkar handelsutbytet mellan medlemsstaterna. Trots att de franska myndigheterna har hävdad att de utvalda produkterna är mest lämpade för utvecklingen av kategorin biobränslen, har ingen förklaring tillhandahållits som kan ligga till grund för kravet om begränsning av åtgärden till de jordbruksprodukter som odlas på mark som tagits ur bruk. Med hänsyn till att inga tekniska krav har anförts för att begränsa ursprunget för de produkter som kan bli föremål för stödåtgärden, förefaller det i stället som om stödet snarare var avsett som inkomststöd till jordbrukare som brukar uttagen mark än som stöd till utvecklingen av biobränslen.

6. Vissa yttranden som lagts fram för kommissionen efter det att förfarandet inletts har gett uttryck för farhågor när det gäller det inflytande som en sådan åtgärd får för handeln inom gemenskapen, särskilt vad gäller Europeiska unionens förpliktelser inom ramen för de internationella avtal som syftar till att begränsa avsättningen för biprodukterna av vissa typer av oljeväxtprodukter till boskapsfoder.

7. Ett direkt stöd till vissa biobränslen och ett indirekt stöd till vissa basprodukter utgör därmed statligt stöd i enlighet med artikel 92.1 i fördraget samt artikel 61.1 i Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

8. Undantag har dock gjorts från principen om det statliga stödets oförenlighet med den gemensamma marknaden, som föreskrivs i dessa artiklar.

V

1. Enligt Frankrike kan åtgärden omfattas av undantaget i artikel 8.2 d i ovan nämnda direktiv 92/81/EEG.

Kommissionen kan inte godta detta undantag av följande skäl. För det första avser denna bestämmelse uteslutande mineralolja, vilka definieras i artikel 2.1. I artikel 2.3 i samma direktiv föreskrivs dessutom som princip att varje annan produkt som används som motorbränsle (vegetabiliska oljor i detta fall) skall beskattas enligt skattesatsen för motsvarande mineralolja.

För dessa andra produkter kan endast ett undantag åberopas. I artikel 8.4 i samma direktiv föreskrivs att rådet genom enhälligt beslut på kommissionens förslag får tillåta en medlemsstat att införa ytterligare regler om skattebefrielse eller nedsättning av skatten som motiveras av speciella hänsyn. En sådan tillåtelse från rådet föreligger emellertid inte.

När det gäller en eventuellt klassificering av åtgärden som "pilotprojekt" (1) har de franska myndigheterna inte framfört några nya uppgifter som skulle kunna ändra den ståndpunkt som kommissionen antog vid inledandet av förfarandet. Eftersom tillverkningskapaciteten kan nå upp till 100 000 ton per år ansåg kommissionen att anläggningar vars verksamhet ligger på industrinivå kan dra fördel av den nedsatta punktskatten. Frankrikes anmärkningar bekräftar för övrigt kommissionens analys enligt vilken åtgärdens syfte och reella effekter inte är grundforskning eller

(1) Med avseende på rådets direktiv 94/74/EG om ändring av direktiven 92/12/EEG, 92/81/EEG samt 92/82/EEG, EGT nr L 365, 31.12.1994, s. 46.

ens tillämpad forskning i enlighet med ovan nämnda direktiv, utan snarare utveckling i kommersiellt syfte av produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel samt etablering av en mer omfattande produktion av biobränslen baserad på arealuttag.

2. De enda undantag som föreskrivs i fördraget och som kan undersökas i detta fall är undantagen i artikel 92.3 b och 92.3 c.

Undantaget för stöd som främjar genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse (punkt 3 b) går inte att tillämpa i detta fall. Trots att ett av åtgärdens syften överensstämmer med gemenskapspolitiken för främjande av utvecklingen av renare bränslen, har just dessa åtgärder fått en nationell prägel, vilken stärks av den diskriminering och de överträdelser som de innebär.

3. Frankrike presenterar också denna åtgärd som en åtgärd inom ramen för gemenskapens främjande av utnyttjandet av förnybara energikällor i allmänhet och biobränslen i synnerhet.

Denna politiska målsättning ifrågasätts ingalunda. I sin skrivelse till Frankrike av den 12 december 1994 klargör kommissionen att "denna ståndpunkt på innet sätt ifrågasätter gemenskapsintresset för utvecklingen av biobränslen", men påpekar vid flera tillfällen att denna utveckling inte får ske på bekostnad av övrig gemenskapspolitik och framför allt inte i strid med bestämmelserna i fördraget eller med gemenskapslagstiftningen.

4. Kommissionen markerar genom sitt beslut att inleda förfarandet att en tyngre beskattning av de produkter som importerats från de övriga medlemsstaterna och från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) står i strid med artikel 95 i fördraget.

Med tanke på att skattebefrielsen avser endast de biobränslen som tillverkats av vissa basprodukter anser kommissionen att stödssystemet är diskriminerande i förhållande till andra biobränslen som kan vara tillverkade av andra basprodukter (av annan sort, av ursprung annat än uttagen åkermark). Dessa andra biobränslen punktbeskattas på vanligt sätt i Frankrike. Stödåtgärden i form av skattebefrielse utgör därmed en överträdelse av bestämmelserna i artikel 95 i fördraget, eftersom den endast omfattar biobränslen framställda av ett begränsat antal basprodukter (samtidigt som det utesluter vissa basprodukter som tekniskt sett borde vara lämpade för framställning av biobränslen men har odlats utanför franskt territorium) och eftersom de biobränslen som importerats från andra medlemsstater och som framställts av andra basprodukter utsätts för tyngre beskattning.

Det är riktigt att Frankrike har godkänt två enheter i Belgien och Italien för produktion av obegränsade kvantiteter, men det framgår också att Frankrike har nekat godkännande i andra fall, till exempel i fråga om det företag som avses i punkt II.3.2 ovan.

Vad beträffar importerade produkter har de franska myndigheterna inte förpliktigt sig att se till att det för estrar och ETBE går att utnyttja samma förfarande som tillämpas för franska produkter vid utfärdandet av licenser för skattebefrielse (se punkt I.4 ovan).

Frankrike har tillbakaviserat anklagelserna om överträdelse av artikel 95 i fördraget utan att anföra något argument som skulle kunna ändra kommissionens ståndpunkt.

Stödåtgärden i form av skattebefrielse utgör en överträdelse av bestämmelserna i artikel 95 i fördraget eftersom den inte nödvändigtvis innebär samma fördelaktiga behandling av biobränslen som importerats från andra medlemsstater.

5. Kommissionen anser därför att stödet till förmån för biobränslen är ett driftstöd som innebär överträdelse av artikel 95 i fördraget och som är oförenligt med den gemensamma marknaden. Det kan därför inte omfattas av något av de undantag som föreskrivs i artikel 92.3 i EG-fördraget.

VI

1. Frankrike tillbakaviserar alla anklagelser om överträdelser av bestämmelserna för organisationen av den gemensamma marknaden, vilka anförs i beslutet om inledande av förfarande i enlighet med artikel 93.2 i fördraget⁽¹⁾ av två skäl, dels att syftet med åtgärden är ett annat och dels att åtgärden inte kommer att påverka de kvantiteter som produceras på de berörda marknaderna.

Kommissionen anser att dessa argument inte är relevanta. I enlighet med rådets rättspraxis (jfr dom av den 26 juni 1979, mål 177/78: Pigs and Bacon Commission mot Mc Carren and Company Limited⁽²⁾) är en sådan reglering att betrakta som ett fullständigt och uttömmande system där gemenskapen har ensam befogenhet, vilket utesluter medlemsstaterna från att vidta åtgärder som avviker från eller skadar detta system.

⁽¹⁾ EGT nr C 143, 9.6.1995, s. 8.

⁽²⁾ Rec. 1979, s. 2161.

Åtgärdens lagstadgade begränsning till vissa basprodukter som odlats på särskild mark visar på att syftet med denna åtgärd faktiskt är att ge stöd till vissa jordbruksproducenter och att den får effekter på marknaderna för basprodukter, eftersom produktionen påverkas. Kommissionens bedömning hade varit en annan om åtgärden hade tillämpats för samtliga basprodukter som kan bearbetas till bränsle oberoende av om det rör sig om produkter från jordbruksmark som tagits ur bruk eller andra produkter.

2. I detta hänseende har Frankrike inte anfört några nya fakta som skulle kunna ligga till grund för den begränsade förteckning över basprodukter som beaktas i samband med stödet.

Frankrike har inte anfört något argument vad beträffar den lagstadgade begränsningen av produkter som odlas på jordbruksmark som tagits ur bruk. För de sektorer som berörs av tillämpningen av förordning (EEG) nr 1765/92 innebär bestämmelserna i förordningen en integrering av den gemensamma organisationen av de berörda marknaderna. I artikel 13 i den förordningen föreskrivs att gemenskapsutgifterna för detta stödsystem skall betraktas som interventioner för stabilisering av jordbruksmarknaderna enligt artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾. I den artikeln föreskrivs att utgifter för intervention för att stabilisera jordbruksmarknaderna som antas inom ramen för en gemensam organisation av marknaden skall finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden (EUGFJ). Därför skulle varje form av statligt stöd på det område som täcks av förordning (EEG) nr 1765/92 vara lika med statlig inblandning i det fullständiga och uttömmande system som utgörs av den gemensamma organisationen av marknaderna.

Den skattebefrielse som i vissa fall från och med 1994 begränsats till produkter som odlats på jordbruksmark som tagits ur bruk utgör alltså en överträdelse av förordning (EEG) nr 1765/92.

3. Stödåtgärder som innebär överträdelse av gemenskapsbestämmelserna kan inte omfattas av något av de undantag som föreskrivs i artikel 92.3 i fördraget. Det undantag som föreskrivs i artikel 92.3 b och som åberopas av de franska myndigheterna är alltså inte tillämpligt.
4. Därmed utgör indirekt stöd till förmån för basprodukter överträdelse av de bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaderna som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1765/92 samt i artikel 95 i fördraget och kan alltså inte omfattas av något av

de undantag som föreskrivs i artikel 92.3 i EG-fördraget.

VII

1. Stöden i fråga uppfyller de villkor som anges i artikel 92.1 i fördraget och i artikel 61 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) utan att de kan omfattas av någon av de undantag som föreskrivs i punkterna 2 och 3 i dessa artiklar, av skäl som anförts ovan. Stöden i fråga är således oförenliga med den gemensamma marknaden och EES-avtalet.
2. Eftersom det rör sig om stöd som inte meddelats och som genomförts före kommissionens slutliga beslut är det lämpligt att påminna om det faktum att de regler som fastställs i artikel 93.3 i fördraget är tvingande. Domstolen har erkänt den direkta effekten av dessa regler i de domar som den fällde den 19 juni 1973 (mål 77/72: Carmine Capolongo mot Azienda Agricola Maya)⁽²⁾, den 11 december 1973 (mål 120/73: Gebrueder Lorenz GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland)⁽³⁾, den 22 mars 1977 (mål 78/76: Steinike och Weinlig mot Förbundsrepubliken Tyskland)⁽⁴⁾, den 21 november 1991 (mål C-354/90: Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires (Nationella förbundet för utrikeshandel med livsmedelsprodukter), med flera, mot Frankrike)⁽⁵⁾, nämligen att det inte går att i efterskott rätta till felaktigheten i stödet i fråga.

Om ett stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden får kommissionen kräva att medlemsstaterna återkräver hela det stödbelopp som felaktigt beviljats, detta i enlighet med domstolens rättspraxis, särskilt domen av den 12 juli 1973 (mål 70/72: Kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland)⁽⁶⁾, bekräftad av domarna av den 24 februari 1987 (mål 310/85: Deufil mot kommissionen)⁽⁷⁾ och av den 20 september 1990 (mål C-5/89: Kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland)⁽⁸⁾.

3. Frankrike har inte iakttagit det uppskov med genomförandet som följer av artikel 93.3 i fördraget, såtillvida att Frankrike inte inväntade kommissionens besked innan man beviljade stöden i fråga.

Kommissionen föreskriver vanligen att felaktigt beviljade och oförenliga stöd skall återkrävas. Det är dock inte berättigat att återkräva stöden i det aktuella fallet.

⁽²⁾ Rec. 1973, s. 611.

⁽³⁾ Rec. 1973, s. 1471.

⁽⁴⁾ Rec. 1977, s. 595.

⁽⁵⁾ Rec. 1991, s. I-5505.

⁽⁶⁾ Rec. 1973, s. 813.

⁽⁷⁾ Rec. 1987, s. 901.

⁽⁸⁾ Rec. 1990, s. I-3437.

⁽¹⁾ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.

Men det bör tas hänsyn till att Frankrike har engagerat sig i utvecklingen av biobränslen. Användningen av biobränslen skulle kunna bidra till minskade föroreningar och på så sätt bevarandet av miljön. Kommissionen önskar också stödja miljöfrämjande energi- och jordbrukspolitik.

Vinsten av det stöd som beviljades direkt till tillverkarna var, för dessa, tillfällig och inte mer än av marginell natur trots att den inte var kvantifierbar. Visserligen gjorde stödet det möjligt för dem att till konkurrenskraftiga priser leverera kvantiteter biobränsle som i förhållande till marknaden för allmänna bränslen dock var relativt små. När det gäller den kategori diestrar som dominerar inom biobränslen pekar uppgifter från expertkällor på att stöd för det vegetabiliska bränslet i fråga inte har lett till någon generell överkompensation jämfört med merkostnaderna för dess produktion. Svaret på frågan om det i vissa fall rört sig om överkompensation beror förvisso i varje enskilt fall på olika faktorer, särskilt produktionskapaciteten och kontinuiteten vid varje enhet som ingår i produktionen av biobränslet. Och även om det skulle uppstå en viss överkompensation skulle effekten av denna mildras av de högre indirekta kostnaderna, som distributionskostnaderna, vilka är betydligt högre än de inom kategorin för fossila bränslen.

Det bör dock konstateras att på grundval av ovan nämnda uppgifter har det inom det icke-vägda genomsnittet inte förekommit någon större kompensation i förhållande till de merkostnader som uppstår i samband med produktion av biobränslen. Kommissionen har för övrigt inte fått några indikationer som tyder på att den reella effekten av stödet på tillverkningsnivå skulle ge väsentligt ökad försäljning och vinst när det gäller samtliga bränslen som de producerar. Det verkar snarare vara så att skattenedsättningen för biobränslena till den nivå där dessa biobränslen har kunnat saluföras och således kunnat konkurrera med fossila bränslen lett till endast en marginell ökning av den totala bränsleproduktionen hos dessa tillverkare. Detta med tanke på att storleken på marknaden för dessa tillverkare är avhängig av andra faktorer än tillgången på jordbruksråvaror lämpliga för förädling till bränsle. Jordbrukarna kunde dock i egenskap av indirekta mottagare av stöden åtnjuta en väsentligt ökad efterfrågan på jordbruksprodukterna i fråga, omlade på uttagen mark. Den faktiska effekten av stödet var således skapandet av en marknad för nämnda jordbruksprodukter där det tidigare inte funnits någon större efterfrågan. Om det inte varit för skattenedsättningen skulle det med tanke på priserna på marknaden för fossila bränslen inte funnits något större ekonomiskt intresse för jordbrukarna att producera en jordbruksråvara avsedd för produktion av vegetabiliskt bränsle. Om man tittar på systemet ur

ekonomisk synvinkel framgår det att den största effekten av stödet passerat via tillverkarna, vilka tekniskt sett var de direkta mottagarna, till producenterna av råvarorna, i deras egenskap av indirekta stödmottagare.

Frankrikes överträdelse av gemenskapslagstiftningen var inte i sig själv av sådan art att produktionen eller priserna på råvarorna ökade. Tvärtom karaktäriseras överträdelsen av vissa förmånstagares medvetna val. Om de franska myndigheterna hade gjort skattenedsättningen tillgänglig för vilka råvaror som helst, oavsett ursprung, skulle efterfrågan och därmed också produktionen av råvarorna i fråga mycket väl ha kunnat öka.

Med tanke på den övergående karaktären hos förmånen som beviljas på biobränsletillverkningsnivå och den särskilda typ av överträdelse som det rör sig om på jordbruksproducentnivå, slutmottagarna av de beviljade förmånerna, skulle ett återkrävande av beviljade bidrag innebära ett hårt slag för en åtgärd som i grunden överensstämmer med gemenskapspolitiken och vars illegalitet, förutom det rent formella förfarandet, i stort sett låg i det faktum att det på det hela taget rörde sig om ett alltför restriktivt angreppssätt vad avser de indirekta stödmottagarna.

Dessutom kan återkrävandet av ett felaktigt beviljat och oförenligt stöd rättfärdigas ur ekonomisk synvinkel på grundval av återinförandet av *status quo ante*, dvs. att bidragsmottagarnas ekonomiska situation återgår till hur den var före beviljandet av stödet. Med tanke på att den vinst som tillverkarna gör är ytterst tillfällig skulle ett återkrävande av stödet från de direkta mottagarna i det aktuella fallet göra den ekonomiska situationen för dessa aktörer ännu sämre än den skulle ha varit utan stöd. Detta är givetvis inte minst sant med tanke på att precis som påvisat ovan har det generellt sett inte förekommit någon överkompensation av tillverkarna till följd av de franska myndigheternas agerande. Tillståndet av *status quo ante* skulle följaktligen inte rubbas genom att stödet återkrävdes.

När stödmottagarna är jordbrukare bör dock två särskilda faktorer beaktas. Å ena sidan utgjordes den verkliga vinsten (även om den enbart var indirekt) i själva verket av skapandet av en marknad där det förut inte funnits någon. Försäljningen av jordbruksprodukter skedde, ur jordbrukarnas synvinkel, till på denna marknad rådande villkor.

Å andra sidan kan kommissionen inte undgå att ta hänsyn till det som särpräglar detta enskilda fall: Jordbrukarna som sålde sina produkter till tillverkare visste inte, och kunde inte heller veta, att tillverkar-

nas köp av jordbruksprodukterna var finansierat med statligt stöd. För dessa jordbrukare fanns det ingenting som tydde på att tillverkarna inte betedde sig som vanliga ekonomiska aktörer på marknaden.

Av dessa skäl visar det sig att ett krav på återbetalning av stödet inte skulle vara juridisk hållbart.

Detta beslut påverkar dock inte de slutsatser som kommissionen, i förekommande fall, kommer att dra när det gäller finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken genom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, (EUGFJ).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De stöd som beviljades i Frankrike i form av skattebefrielse för biobränslen av jordbruksursprung, i enlighet med artiklarna 32 i finanslagen för 1992, 89 i finanslagen för 1993 och 30 i den reviderade finanslagen för 1993 samt genom de två framstegskonventionerna, s.k. ETBE-konventioner är olagligt på grund av att det beviljades i strid mot de regler som anges i artikel 93.3 i fördraget.

Artikel 2

Dessa stöd är oförenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 92 i fördraget.

Artikel 3

Frankrike skall avskaffa de stöd som avses i artikel 2 inom två månader från delgivningen av detta beslut.

Artikel 4

Frankrike skall dels informera kommissionen inom två månader från delgivningen av detta beslut om de åtgärder som Frankrike har för avsikt att vidta för att anpassa sig till det och dels inom den tidsfrist som avses i artikel 3 informera kommissionen om de åtgärder som Frankrike vidtagit för att anpassa sig till nämnda beslut.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 juli 1997

om ingående av ett avtal i form av skriftväxling mellan Europeiska kol- och stål-gemenskapen och Ryska federationen om förlängning av avtalet mellan Europeiska kol- och stål-gemenskapen och Ryska federationen om handel med vissa stålprodukter för perioden 1 juli–30 september 1997

(97/543/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål-gemenskapen, särskilt artikel 95.1 i detta,

efter samråd med rådgivande kommittén och med rådets enhälliga samtycke, och

med beaktande av följande:

Kommissionen har avslutat förhandlingarna om ett avtal i form av skriftväxling mellan Europeiska kol- och stål-gemenskapen och Ryska federationen om förlängning av avtalet mellan Europeiska kol- och stål-gemenskapen och Ryska federationen om handel med vissa stålprodukter för perioden 1 juli–30 september 1997.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

1. Avtalet i form av skriftväxling mellan Europeiska kol- och stål-gemenskapen och Ryska federationen om förlängning av avtalet mellan Europeiska kol- och stål-gemenskapen och Ryska federationen om handel med vissa stålprodukter för perioden 1 juli–30 september 1997 godkänns på Europeiska kol- och stål-gemenskapens vägnar.
2. Avtalstexten ⁽¹⁾ bifogas detta beslut.

Utfärdat i Bryssel den 7 juli 1997.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

⁽¹⁾ Se sida 37 i denna tidning.

AVTAL I FORM AV SKRIFTVÄXLING

mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Ryska federationen om förlängning av avtalet mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Ryska federationen om handel med vissa stålprodukter för perioden 1 juli–30 september 1997

Brev från Europeiska gemenskapernas kommission

1. Jag får härmed hänvisa till avtalet mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Ryska federationen om handel med vissa stålprodukter vilket undertecknades den 7 december 1995, förlängt för perioden 1 januari–30 juni 1997 och, i avvaktan på att förhandlingarna om ett nytt bilateralt stålavtal och att de formella förfarandena om dess ikraftträdande avslutas, föreslå att det nuvarande EKSG avtalet, som redan förlängts före perioden 1 januari 1997–30 juni 1997, förlängs med ytterligare högst tre månader (dvs. 1 juli–30 september 1997). Om det nya avtalet träder i kraft före den 1 oktober 1997 skall det nuvarande EKSG-avtalet upphöra att gälla den dag som det nya avtalet träder i kraft.
2. De kvantitativa begränsningarna för perioden 1 januari 1997–30 september 1997 skall vara de som anges i bilagan till detta brev. Dessa begränsningar motsvarar tio tolfedelar av Ryska federationens kvantitativa begränsningar för 1996 (inbegripet vissa överföringar mellan produktgrupper i samma produktkategori) och påverkar inte nivån på de kvantitativa begränsningar för 1997 som kan komma att avtalas med Ryska federationen i det nya bilaterala avtalet.
3. Exportlicenser som utfärdas av Ryska federationen under 1997 i enlighet med bestämmelserna i denna skriftväxling och som räknas av mot de begränsningar som fastställs i bilagan till denna kommer att räknas av mot de totala begränsningar som fastställs för 1997 i det nya avtalet när det träder i kraft.
4. Sammanfattningsvis får jag härmed föreslå, under förutsättning att detta brev och dess bilaga är godtagbara för Er regering, att detta brev och Er bekräftelse tillsammans skall utgöra ett avtal mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Ryska federationen vilket skall träda i kraft samma dag som Ert svar är daterat.

Med utmärkt högaktning.

*På Europeiska
gemenskapernas kommissions vägnar*

BILAGA

RYSKA FEDERATIONEN

KVANTITATIVA BEGRÄNSNINGAR

<i>(Ton)</i>	
Produkter	1 januari– 30 september 1997
SA. Flatvalsade produkter	
SA1. Rullar	155 823
SA1.a. Varmvalsade rullar för omvalsning	358 333
SA2. Plåt	24 936
SA3. Andra flatvalsade produkter	21 413
SB. Långa produkter	
SB1. Profiler	9 985
SB2. Valsad tråd	21 585
SB3. Andra långa produkter	77 792

Brev från Ryska federationens regering

Jag har äran att bekräfta att jag mottagit Er skrift av den 18 juli 1997 med följande lydelse:

- ”1. Jag får härmed hänvisa till avtalet mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Ryska federationen om handel med vissa stålprodukter vilket undertecknades den 7 december 1995, förlängt för perioden 1 januari – 30 juni 1997 och, i avvaktan på att förhandlingarna om ett nytt bilateralt stålavtal och att de formella förfarandena om dess ikraftträdande avslutas, föreslå att det nuvarande EKSG avtalet, som redan förlängts för perioden 1 januari 1997 – 30 juni 1997, förlängs med ytterligare högst tre månader (dvs. 1 juli – 30 september 1997). Om det nya avtalet träder i kraft före den 1 oktober 1997 skall det nuvarande EKSG-avtalet upphöra att gälla den dag som det nya avtalet träder i kraft.
2. De kvantitativa begränsningarna för perioden 1 januari 1997 – 30 september 1997 skall vara de som anges i bilagan till detta brev. Dessa begränsningar motsvarar tio tolfedelar av Ryska federationens kvantitativa begränsningar för 1996 (inbegripet vissa överföringar mellan produktgrupper i samma produktkategori) och påverkar inte nivå på de kvantitativa begränsningar för 1997 som kan komma att avtalas med Ryska federationen i det nya bilaterala avtalet.
3. Exportlicenser som utfärdas av Ryska federationen under 1997 i enlighet med bestämmelserna i denna skriftväxling och som räknas av mot de begränsningar som fastställs i bilagan till denna kommer att räknas av mot de totala begränsningar som fastställs för 1997 i det nya avtalet när det träder i kraft.
4. Sammanfattningsvis får jag härmed föreslå, under förutsättning att detta brev och dess bilaga är godtagbara för Er regering, att detta brev och Er bekräftelse tillsammans skall utgöra ett avtal mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Ryska federationen vilket skall träda i kraft samma dag som Ert svar är daterat.

Med utmärkt högaktning”

Jag får härmed bekräfta att min regering godtar ovanstående och att Ert brev, detta svar och bifogade bilaga tillsammans utgör ett avtal i enlighet med Ert förslag.

Med utmärkt högaktning

På Ryska federationens regerings vägnar

BILAGA

RYSKA FEDERATIONEN

KVANTITATIVA BEGRÄNSNINGAR

(Ton)

Produkter	1 januari – 30 september 1997
SA. Flatvalsade produkter	
SA1. Rullar	155 823
SA1.a. Varmvalsade rullar för omvalsning	358 333
SA2. Plåt	24 936
SA3. Andra flatvalsade produkter	21 413
SB. Långa produkter	
SB1. Profiler	9 985
SB2. Valsad tråd	21 585
SB3. Andra långa produkter	77 792